

Lleis

Llei 39/2022, de l'1 de desembre, reguladora de les professions titulades de la salut

Atès que el Consell General en la seva sessió del dia 1 de desembre del 2022 ha aprovat la següent:

Llei 39/2022, de l'1 de desembre, reguladora de les professions titulades de la salut

Títol I. Disposicions comunes a les professions titulades de la salut

Capítol primer. Disposicions generals

Article 1. Objecte

Article 2. Àmbit d'aplicació

Article 3. Professions titulades de la salut i professionals titulats de la salut

Article 4. Principis generals

Article 5. Drets

Article 6. Deures

Capítol segon. Requisits per a l'accés a l'exercici professional i condicions d'exercici

Article 7. Principis aplicables a l'accés a l'exercici professional

Article 8. Requisits d'accés a l'exercici

Article 9. Condicions d'exercici

Article 10. Incapacitats per a l'exercici

Article 11. Incompatibilitats

Article 12. Formació continuada

Article 13. Necessitats i contingut de la formació continuada

Capítol tercer. Exercici professional

Article 14. Principis generals de les modalitats d'exercici professional

Article 15. Exercici en centres sanitaris

Article 16. Exercici per compte aliè

Article 17. Exercici per compte propi

Article 18. Registres professionals col·legials

Article 19. Secret professional

Article 20. Intervenció, continuïtat assistencial i substitució del professional titulat de la salut

Article 21. Publicitat

Article 22. Participació dels professionals en la política sanitària

Capítol quart. Registre de professionals sanitaris

Article 23. Règim jurídic

Article 24. Funcions registrals

Article 25. Publicitat formal i identificació professional

Article 26. Baixa del Registre

Capítol cinquè. Disposicions comunes als col·legis professionals en l'àmbit de les professions titulades de la salut

Article 27. Disposicions generals

Article 28. Objecte i finalitats

Article 29. Règim de col·legiació

Article 30. Requisits de col·legiació

Article 31. Pèrdua de la condició de col·legiat

- Article 32. Sol·licituds de col·legiació i altes i baixes
- Article 33. Canvi de règim de col·legiació
- Article 34. Drets dels col·legiats
- Article 35. Òrgans de govern dels col·legis professionals
- Capítol sisè. Règim de responsabilitat
- Article 36. Responsabilitat administrativa, civil i penal
- Article 37. Responsabilitat disciplinària
- Article 38. Potestat disciplinària
- Article 39. Drets
- Article 40. Procediment informatiu
- Article 41. Procediment disciplinari
- Article 42. Mesures provisionals
- Article 43. Tipus d'infraccions
- Article 44. Infraccions professionals
- Article 45. Infraccions col·legials
- Article 46. Prescripció de les infraccions
- Article 47. Sancions
- Article 48. Inhabilitació professional i expulsió
- Article 49. Graduació de les sancions
- Article 50. Prescripció de les sancions
- Article 51. Extinció de la responsabilitat
- Article 52. Anotació i cancel·lació de les sancions i rehabilitació
- Títol II. Disposicions particulars aplicables a determinades professions
- Capítol primer. Profesió de dietista-nutricionista
- Article 53. Definició i funcions del dietista-nutricionista
- Article 54. Requisits de titulació per a l'exercici de la professió de dietista-nutricionista
- Capítol segon. Profesió de farmacèutic
- Article 55. Definicions i funcions del farmacèutic
- Article 56. Requisits de titulació per exercir la professió de farmacèutic
- Capítol tercer. Profesió de fisioterapeuta
- Article 57. Definicions i funcions del fisioterapeuta
- Article 58. Requisits de titulació per exercir la professió de fisioterapeuta
- Capítol quart. Profesió d'infermer
- Secció primera. Profesió d'infermer generalista i especialista
- Article 59. Definició i funcions del professional d'infermeria generalista i especialista
- Article 60. Requisits de titulació per exercir la professió d'infermer generalista o especialista
- Secció segona. Profesió de llevador
- Article 61. Definició i funcions del llevador
- Article 62. Requisits de titulació per exercir la professió de llevador
- Capítol cinquè. Profesió de logopeda o ortofonista
- Article 63. Definició i funcions del logopeda o ortofonista
- Article 64. Requisits de titulació i de nivell de llengua per exercir la professió de logopeda o ortofonista
- Capítol sisè. Profesió de metge
- Article 65. Definició i funcions del metge
- Article 66. Requisits de titulació per exercir la professió de metge
- Capítol setè. Profesió d'odontòleg
- Article 67. Definició i funcions de l'odontòleg
- Article 68. Requisits de titulació per exercir la professió d'odontòleg
- Capítol vuitè. Profesió d'òptic Optometristes
- Article 69. Definició i funcions de l'òptic optometrista
- Article 70. Requisits de titulació per exercir la professió d'òptic optometrista
- Capítol novè. Profesió de podòleg

Article 71. Definició i funcions del podòleg
Article 72. Requisits de titulació per exercir la professió de podòleg
Capítol desè. Professió de psicòleg
Article 73. Definició i funcions del psicòleg
Article 74. Requisits de titulació per exercir la professió de psicòleg
Capítol onzè. Professió de tècnic ortopèdic
Article 75. Definició i funcions del tècnic ortopèdic
Article 76. Requisits de titulació per exercir la professió de tècnic ortopèdic
Disposició addicional primera. Reconeixement dels col·legis professionals creats amb anterioritat a l'entrada en vigor d'aquesta Llei
Disposició addicional segona. Competència del ministeri encarregat de la salut
Disposició derogatòria única
Disposició transitòria primera. Adaptació estatutària
Disposició transitòria segona. Professionals titulats de la salut autoritzats a exercir amb anterioritat a l'entrada en vigor d'aquesta Llei
Disposició transitòria tercera. Normes aplicables a les sol·licituds presentades abans de l'entrada en vigor d'aquesta Llei
Disposició final primera. Modificació de la Llei del comerç
Disposició final segona. Desenvolupament de la Llei
Disposició final tercera. Text consolidat
Disposició final quarta. Entrada en vigor

Exposició de motius

El dret a la salut, reconegut expressament per la Constitució andorrana, és un pilar fonamental en tot estat social; indispensable per garantir el desenvolupament i el progrés de qualsevol comunitat i indissociable dels drets fonamentals a la vida i a la dignitat humana.

Els reptes que va plantejar la inaudita situació d'emergència sanitària ocasionada per la pandèmia del SARS-CoV-2 van evidenciar la transcendència incommensurable de la tasca que duen a terme tots els professionals que integren el sector de la salut.

Aquesta emergència sanitària i els reptes que en van dimanar també van posar de manifest el compromís sempitern dels professionals de la salut envers la protecció i salvaguarda del dret a la salut.

Si bé l'ordenament jurídic andorrà disposa de diverses normes que regulen les professions sanitàries, com ara la Llei general de sanitat, del 20 de març de 1989; el Reglament sobre l'exercici de professions para-mèdiques i para-socials a Andorra, de data 31 de juliol del 1980, i, de forma més general, la Llei d'exercici de professions titulades i de col·legis i associacions professionals, les particularitats de les professions titulades de la salut –ateses les especificitats dels nivells de titulació requerits per exercir-les, així com les funcions i competències inherents a la seva pràctica– meriten que la regulació d'aquestes professions s'efectuï a través d'una norma sectorial específica.

Per aquesta raó, i en un reconeixement inequívoc i sense ambages de la seva importància, aquesta Llei regula d'una manera integral i sistemàtica els diferents aspectes inherents a l'exercici de les professions titulades de la salut.

Així doncs, la Llei es divideix en dos títols, integrats per sis i onze capítols, respectivament, i en setanta sis articles, dos disposicions addicionals, una disposició derogatòria, tres disposicions transitòries i quatre disposicions finals.

El títol I incorpora un seguit de disposicions comunes a totes les professions titulades de la salut. El capítol primer d'aquest títol es destina a la regulació de les disposicions generals aplicables a les professions referides. Entre aquestes disposicions, cal destacar les relatives als principis generals, drets i deures connexos a l'exercici d'aquestes professions, la configuració legal dels quals ve determinada clarament per l'essencialitat de les funcions desenvolupades per aquests professionals i per l'alt grau de responsabilitat que en dimana.

El capítol segon s'adreça a la regulació dels requisits per a l'accés a l'exercici professional i a les condicions d'exercici, i s'estableix també el règim d'incompatibilitats i d'incapacitats aplicable en el cas de les professions titulades de la salut. Així mateix, el capítol segon incorpora disposicions específiques en matèria de formació continuada.

El capítol tercer, relatiu a l'exercici professional, recull, entre altres, les diferents modalitats d'exercici i desenvolupa les obligacions de secret professional i d'intervenció i continuïtat assistencial, així com les normes aplicables a la publicitat i la facultat dels professionals titulats de la salut de participar en la política sanitària nacional.

El capítol quart s'ocupa específicament de regular el Registre de professionals sanitaris, mentre que el capítol cinquè es dedica a la regulació pròpia dels col·legis professionals en l'àmbit de les professions titulades de la salut.

El darrer capítol del títol I, és a dir el capítol sisè, estableix el règim de responsabilitat aplicable als professionals titulats de la salut i tipifica, de manera específica, les infraccions professionals i col·legials referents a l'exercici d'aquestes professions.

Per la seva part, el títol II, l'àmbit del qual té vocació d'ampliar-se en el temps, preveu de forma singular i concreta la definició, les funcions i els requisits de titulació de les professions de dietista-nutricionista, farmacèutic, fisioterapeuta, infermer i llevador, logopeda o ortofonista, metge, odontòleg, òptic optometrista, podòleg, psicòleg i tècnic ortopèdic.

Les dos disposicions addicionals s'ocupen, respectivament, de reconèixer els col·legis oficials creats amb anterioritat a la Llei i que tenen per àmbit d'actuació les professions regulades al títol II, i la competència del ministeri encarregat de la salut pel que fa a les autoritzacions d'exercici de les professions titulades de la salut.

Amb l'objectiu de preservar la seguretat jurídica, la disposició derogatòria única deroga parcialment el Reglament del Consell General de data 31 de juliol del 1980 sobre l'exercici de professions paramèdiques i parasocials a Andorra, pel que respecta a les professions previstes específicament al títol II d'aquesta Llei. Així mateix, aquesta disposició deroga les lleis de creació dels col·legis oficials que tenen per àmbit d'actuació les professions regulades al títol II.

Seguidament, a través de tres disposicions, es preveu el règim aplicable als col·legis professionals en matèria d'adaptació estatutària i als professionals titulats autoritzats a exercir amb anterioritat a l'entrada en vigor de la Llei.

A l'últim, les quatre disposicions finals es destinen a la modificació puntual de la Llei 12/2013, del 13 de juny, del comerç, per incorporar la possibilitat que les lleis sectorials puguin establir requisits addicionals quant a la direcció de determinades societats professionals; a l'encomanament al Govern de desenvolupar reglamentàriament la Llei i presentar el projecte de consolidació de la Llei que es modifica, i a l'establiment de la data d'entrada en vigor de la Llei.

Títol I. Disposicions comunes a les professions titulades de la salut

Capítol primer. Disposicions generals

Article 1. *Objecte*

Aquesta Llei té per objecte:

- Determinar els principis i les regles generals aplicables a l'exercici de les professions titulades de la salut en el marc d'un sistema sanitari global i integral.
- Fixar les condicions i els procediments per a l'accés a l'exercici de les professions titulades de la salut.
- Regular les condicions d'exercici i les funcions de les professions titulades de la salut.
- Establir les disposicions comunes aplicables als col·legis professionals en l'àmbit de les professions titulades de la salut.

Article 2. *Àmbit d'aplicació*

1. La Llei és aplicable a les professions titulades de la salut i als professionals que les exerceixen, en els termes definits en la Llei d'exercici de professions titulades i de col·legis i associacions professionals, tant en l'àmbit de les institucions, els organismes o les entitats públiques o tutelades pel Govern com en l'àmbit d'entitats de caràcter privat.

2. En matèria d'exercici de les professions titulades de la salut, en qualitat de professions titulades, les disposicions de la Llei d'exercici de professions titulades i de col·legis i associacions professionals s'apliquen supletòriament en tot el que no estigui regulat per aquesta Llei.

3. Els professionals de la salut que no estiguin en possessió d'un títol acadèmic oficial d'estudis d'ensenyament superior es regeixen per la Llei general de sanitat. Així mateix, les disposicions de la Llei general de sanitat s'apliquen supletòriament en tot el que no estigui regulat per aquesta Llei pel que respecta a les professions titulades de la salut i als professionals que les exerceixen.

Article 3. *Professions titulades de la salut i professionals titulats de la salut*

1. Són professions titulades de la salut les que es regulen de manera particular al títol II. Així mateix, són professions titulades de la salut, sotmeses a aquesta Llei excepte pel que fa a les disposicions del títol II, les que s'exerceixen en l'àmbit de la salut i que es caracteritzen per l'aplicació necessària de coneixements i tècniques propis d'una ciència o una branca del saber, habilitats i actituds pròpies de l'atenció de la salut i per a l'exercici de les quals, per la pròpia naturalesa o per exigència legal, cal estar en possessió d'un títol acadèmic oficial d'estudis d'ensenyament superior andorrà o reconegut al Principat d'Andorra.

Les especificitats lligades a l'aplicació pràctica de les competències de cadascuna de les professions titulades previstes en el títol II es regulen reglamentàriament.

2. Els professionals titulats de la salut són les persones que han adquirit una formació específica en el camp de les ciències de la salut, i que porten a terme les funcions corresponents a la seva professió amb la finalitat de prevenir, protegir i restablir la salut de les persones, a títol individual o col·lectiu, ja sigui per compte propi o aliè i en l'àmbit públic o el privat. A més a més dels que duen a terme funcions assistencials, també són professionals de la salut els professionals que desenvolupen funcions d'investigador, de docent, de gestió clínica, de prevenció, i d'informació i educació sanitàries.

Article 4. *Principis generals*

1. Són principis generals que presideixen l'exercici de les professions titulades de la salut:

- a) El respecte de la vida, la integritat, la dignitat i la intimitat de la persona.
- b) La prevalença de l'interès i el benestar de l'ésser humà sobre l'interès exclusiu de la societat o de la ciència.
- c) El tracte amb idèntiques consideracions a tots els usuaris dels serveis d'atenció sanitària, sense fer cap discriminació per raó de naixement, raça, sexe, origen, religió, opinió o qualsevol altra circumstància personal o social, procurant el màxim respecte per les especificitats pròpies de cada individu o col·lectiu, i garantint el respecte a la dignitat i la intimitat de cada usuari del sistema sanitari, d'acord amb la seva voluntat i creences.
- d) L'ús racional i eficient dels recursos diagnòstics i terapèutics disponibles.
- e) L'accés en condicions d'igualtat a l'atenció sanitària necessària, d'acord amb els recursos disponibles.
- f) La necessitat d'obtenir el consentiment lliure i informat dels usuaris del sistema sanitari abans de procedir a qualsevol actuació o intervenció que ho requereixi, d'acord amb la normativa establerta.
- g) La prestació d'una atenció sanitària de qualitat en constant evolució i millora.
- h) La preservació i el tracte confidencial de les dades dels usuaris del sistema sanitari d'acord amb normativa vigent.

2. Amb les limitacions que estableixin les lleis, els estatuts col·legials i les normes i els usos deontològics, els professionals titulats de la salut exerceixen la seva activitat professional amb plena independència i llibertat de criteri, opinió i decisió, sense supervisió mèdica.
3. En l'exercici de la seva professió, els professionals titulats de la salut estan sotmesos a la Constitució, a les lleis, als estatuts del col·legi, si existeix, i a les normes i els usos que configuren la deontologia i l'ètica de la professió, així com a les normes i resolucions vàlidament adoptades pels òrgans del col·legi professional corresponent. Les normes i els usos esmentats constitueixen el codi de conducta especial i específic d'alta exigència ètica dels professionals titulats de la salut, i han d'estar destinats a garantir la bona execució de les funcions que tenen encomanades.
4. Els professionals titulats de la salut exerceixen la seva professió en règim de lliure i lleial competència amb els altres professionals de la salut, i han d'aplicar en tot moment les regles de respecte, cortesia i consideració degudes, de conformitat amb les lleis, els estatuts col·legials i les normes i els usos deontològics.
5. Els professionals titulats de la salut estan habilitats a exercir totes les activitats que, seguint les evolucions de les tècniques i sempre que presentin una evidència científica, el col·legi professional corresponent introdueixi en el si de la professió d'acord amb la legislació vigent en cada moment.
6. Els professionals titulats de la salut col·legiats en règim d'exercent formen part del sistema de salut finançat públicament quan exerceixen en estructures públiques o parapúbliques o en el marc d'un conveni amb la Caixa Andorrana de Seguretat Social.

Article 5. Drets

1. Els professionals titulats de la salut tenen dret a:
 - a) Ser autoritzats per exercir la professió si compleixen els requisits i les condicions determinats per la legislació vigent i les especificitats establertes en aquesta Llei, els estatuts col·legials i les normes i usos deontològics per a cada professió.
 - b) Ser admesos al col·legi professional corresponent d'acord amb els requisits establerts en aquesta Llei i en la normativa respectiva.
 - c) Exercir la professió amb plena autonomia tècnica i científica, respectant les normes, les condicions, els requisits i els protocols que resultin de la legislació aplicable, de l'evolució de la ciència o dels coneixements assequibles en cada moment.
 - d) Rebre el tractament i utilitzar els signes distintius propis de la condició professional.
 - e) Obtenir una justa retribució pels serveis prestats o pels productes dispensats amb independència dels resultats obtinguts.
 - f) No ser sancionats si la conducta i la sanció no estan prèviament previstes per la Llei o per les normes específiques que regulen l'exercici de cada professió i mitjançant el procediment establert.
 - g) L'objecció de consciència, en els termes previstos en la Llei de drets i deures dels usuaris i dels professionals del sistema sanitari i sobre la història clínica.
2. Els professionals titulats de la salut poden realitzar actes als seus pacients fora dels convenis subscrits amb els organismes públics competents i aplicar els honoraris recomanats pel col·legi professional corresponent.

A aquest efecte, els professionals titulats de la salut poden convenir lliurement amb l'usuari del sistema sanitari l'import dels honoraris professionals, sempre respectant els honoraris recomanats pel col·legi professional, tret de quan s'han d'aplicar obligatòriament els convenis subscrits amb els organismes públics competents, i les altres entitats privades, en relació amb els actes que s'hi descriuen.

És nul de ple dret qualsevol conveni que prohibeixi al professional efectuar la prestació de serveis lliurement, fora de l'aplicació del conveni.

Article 6. Deures

Els professionals titulats de la salut autoritzats a exercir al Principat d'Andorra tenen, a més de les obligacions establertes en la Llei de drets i deures dels usuaris i dels professionals del sistema sanitari i sobre la història clínica, els deures següents:

- a) Proveir l'assistència sanitària, d'acord amb l'organització del sistema sanitari andorrà i amb les normes i els protocols que la regulen.
- b) Facilitar la col·laboració i la cooperació amb altres professionals de la salut quan resulti necessària o convenient per als interessos dels usuaris del sistema sanitari.
- c) Exercir la seva professió segons les regles de l'art, mitjançant la utilització de les dades i tècniques més actuals, i l'aplicació dels referencials regularment actualitzats d'una bona praxi professional i del criteri d'eficiència.
- d) Exercir l'activitat professional sempre en nom propi i mai a través de persona interposada, fent-se responsable de les pròpies decisions i actuacions.
- e) Participar en les actuacions que l'autoritat sanitària determini com a obligatòries dins dels programes de salut pública.
- f) Participar en el servei de permanència sanitària en les condicions establertes pel Govern, amb el beneplacit que aquest servei és remunerat de manera justa i proporcionada a la responsabilitat i a la normativa vigent.
- g) Facilitar les dades d'interès epidemiològic i de vigilància de la salut pública i les relatives a l'estat de salut de la població, en els termes previstos per la Llei general de sanitat.
- h) Disposar d'una assegurança vigent que cobreixi l'activitat professional.
- i) Inscriure's en el Registre de professionals sanitaris.
- j) Inscriure's en el col·legi professional corresponent quan estigui constituït.
- k) Prestar els serveis que requereixi el Govern o el ministeri competent en matèria de salut, en cas d'emergència, de catàstrofe o de risc per a la salut pública.
- l) Actualitzar els coneixements, les competències i les habilitats d'acord amb l'evolució de la ciència i en el marc del sistema de salut, mitjançant la formació continuada.
- m) Actualitzar els mitjans diagnòstics i terapèutics.
- n) Informar l'usuari del sistema sanitari sobre el procés diagnòstic i terapèutic i de promoció de la salut i prevenció de la malaltia i el sistema sanitari, i respectar la voluntat de l'usuari, de conformitat amb el que estableix la Llei de drets i deures dels usuaris i dels professionals del sistema sanitari i sobre la història clínica.
- o) Facilitar als seus pacients l'exercici del dret a conèixer el nom, la titulació i l'especialitat dels professionals que els atenen, així com també conèixer la seva categoria i la funció si així estessin definides en el seu centre o institució sanitària.
- p) Assegurar la continuïtat assistencial dels usuaris del sistema sanitari.

Capítol segon. Requisits per a l'accés a l'exercici professional i condicions d'exercici

Article 7. Principis aplicables a l'accés a l'exercici professional

1. L'accés a l'exercici professional està condicionat al compliment dels requisits previstos en aquesta Llei, la Llei d'exercici de professions titulades i de col·legis i associacions professionals i els estatuts del col·legi professional corresponent, si existeix, publicats al *Butlletí Oficial del Principat d'Andorra*, així com en l'altra normativa que pugui ser aplicable.

2. L'exercici de les professions titulades de la salut s'ha de dur a terme en les condicions que estableix l'article 9.

Article 8. *Requisits d'accés a l'exercici*

1. Per exercir les professions titulades de la salut, és necessari complir les condicions següents:

a) Disposar d'una titulació oficial d'ensenyament superior emesa, reconeguda o homologada pel Govern d'Andorra. La titulació que no hagi estat emesa pel Govern d'Andorra ha d'haver estat obtinguda en un Estat membre de la Unió Europea o de l'Associació Europea de Lliure Comerç, o bé ha d'haver estat reconeguda o homologada per un Estat membre de la Unió Europea o de l'Associació Europea de Lliure Comerç. Si la titulació no ha estat obtinguda en un Estat membre de la Unió Europea o de l'Associació Europea de Lliure Comerç, el reconeixement o homologació ha de donar dret a exercir la professió en el territori de l'Estat que l'ha acordat.

b) Estar en possessió d'un diploma oficial de llengua catalana de nivell B2, o de nivell superior segons establert a les disposicions del títol II o a la normativa sectorial que resulti d'aplicació, i emès pel Govern d'Andorra, o d'un títol, diploma o certificat equivalent degudament reconegut pel Govern d'Andorra.

c) Obtenir l'autorització d'exercici de la professió titulada de la salut corresponent.

d) En el cas de les professions col·legiades, haver-se incorporat al col·legi professional corresponent a la professió que es pretén exercir.

e) Complir, si escau, les altres condicions habilitants legalment establertes.

2. La titulació referida a la lletra a) de l'apartat 1 ha d'acreditar que la persona interessada ha cursat i superat estudis acadèmics específics relatius a les professions relacionades amb la salut per a cada ciència i branca del saber. En el cas de les professions titulades de la salut previstes al títol II, el nivell i l'àmbit del títol requerits són els que s'hi preveuen específicament per a cada professió.

3. Únicament es pot autoritzar l'accés a l'exercici de les persones que no compleixin algun dels requisits previstos a les lletres a) i b) de l'apartat 1 en els supòsits excepcionals i les condicions que preveu la disposició addicional segona de la Llei d'exercici de professions titulades i de col·legis i associacions professionals.

Article 9. *Condicions d'exercici*

1. L'exercici de les professions titulades de la salut està sotmès a la legalitat vigent en cada moment, així com al compliment de les normes col·legials, amb una incidència especial en l'ètica i la deontologia pròpies de cada professió.

2. L'exercici d'una professió titulada de la salut implica respectar els deures previstos a l'article 6.

3. L'exercici de curta durada únicament es pot efectuar amb el compliment previ dels requisits previstos per la Llei d'exercici de professions titulades i de col·legis i associacions professionals i en les condicions que s'hi preveuen.

Article 10. *Incapacitats per a l'exercici*

1. Són circumstàncies que incapaciten per a l'exercici de les professions titulades de la salut:

a) Els impediments físics o psíquics que per la seva naturalesa o entitat impossibilitin el compliment de les funcions atribuïdes als professionals titulats de la salut en funció de la professió de la qual es tracti.

b) La inhabilitació o la suspensió per a l'exercici de la professió, en virtut d'una resolució judicial, administrativa o col·legial ferma.

c) L'expulsió del col·legi, en cas d'existir, mitjançant una resolució col·legial ferma.

2. Les incapacitats desapareixen quan cessin les causes que les han motivat o quan s'hagi extingit la responsabilitat penal o disciplinària corresponent.

3. En cas d'existir el col·legi, si la junta de govern té coneixement que un col·legiat exerceix la professió en una situació d'incapacitat professional, l'ha de requerir perquè regularitzi la seva situació en el termini de quinze dies hàbils, sens perjudici de les responsabilitats disciplinàries que se'n puguin derivar. En cas que no ho faci, la junta de govern ha de decidir, mitjançant resolució motivada i de conformitat amb el procediment que s'estableixi reglamentàriament, la suspensió del professional de l'exercici de la professió. La junta de govern ha de deixar sense efecte la suspensió quan el membre suspès justifiqui que la situació d'incapacitat ha cessat.

Article 11. *Incompatibilitats*

1. Els professionals titulats de la salut no poden exercir una altra activitat vinculada a la salut quan l'exercici cumulatiu sigui incompatible amb la llibertat, la independència, la lliure i lleial competència, la dignitat professional o el respecte del secret i de la deontologia professionals.

2. Tampoc no es pot exercir una altra activitat, vinculada o no amb la salut, quan possibilita l'obtenció d'un benefici econòmic derivat de les prescripcions o dels consells mèdics altre o diferent dels honoraris professionals. En particular:

a) L'exercici clínic de la medicina, l'odontologia i altres professions sanitàries que prescriuin medicaments i productes sanitaris és incompatible amb qualsevol classe d'interessos econòmics directes o indirectes derivats de la fabricació, la distribució i la comercialització dels medicaments i dels productes sanitaris.

b) Resta prohibit tenir participacions d'accions d'una societat propietària d'una oficina de farmàcia a tots els professionals sanitaris que prescriuin medicaments i productes sanitaris, i a tots aquells que exerceixin en els camps de la distribució i fabricació de medicaments. Així mateix, l'exercici professional del farmacèutic en oficina de farmàcia, distribució o en un servei de farmàcia hospitalària o altres estructures assistencials és incompatible amb qualsevol classe d'interessos econòmics directes dels laboratoris farmacèutics.

c) Els professionals sanitaris implicats en el cicle de la prescripció, la dispensació i l'administració dels medicaments i dels productes sanitaris no poden rebre directament o indirectament obsequis o comissions amb la finalitat d'incentivar la prescripció o la dispensació de medicaments o productes sanitaris.

d) Els professionals sanitaris implicats en el cicle de la prescripció, la dispensació i l'administració dels medicaments, si estan en exercici, no poden fer les funcions de delegats de visita mèdica, representants, comissionistes o agents informadors dels laboratoris de medicaments.

e) L'exercici com a professional responsable d'una oficina de farmàcia, d'un servei de farmàcia hospitalari, d'un establiment de fabricació o de distribució de medicaments és incompatible amb l'exercici com a professional en qualsevol altre d'aquests establiments.

3. En cap cas no es pot compatibilitzar l'exercici professional d'una altra professió o activitat que impedeixi o menyscabi l'estricta compliment dels deures i les obligacions professionals.

4. El professional titulat de la salut vinculat amb l'Administració general està subjecte a les incompatibilitats previstes a la Llei de la funció pública.

5. La normativa sectorial que resulti d'aplicació pot establir supòsits d'incompatibilitat addicionals als previstos als apartats anteriors a l'efecte de garantir la llibertat, la independència, la lliure i lleial competència, la dignitat professional o el respecte del secret i de la deontologia professionals per part dels professionals titulats de la salut.

6. Si el professional titulat de la salut incorre en alguna de les causes d'incompatibilitat establertes als apartats anteriors, ho ha de comunicar al més aviat possible a la junta de govern del col·legi, en cas d'existir, i ha de cessar immediatament la situació d'incompatibilitat.

7. Si la junta de govern del col·legi pren coneixement que algun dels seus col·legiats exerceix la professió trobant-se en una situació d'incompatibilitat, l'ha de requerir per tal que regularitzi la seva situació en el termini de quinze dies naturals. En cas que no ho faci, la junta de govern ha de decidir, mitjançant resolució

motivada i de conformitat amb el procediment que s'estableixi reglamentàriament, la suspensió del professional de l'exercici de la professió. La junta de govern ha de deixar sense efecte la suspensió quan el membre suspès justifiqui que la situació d'incompatibilitat ha cessat.

Article 12. *Formació continuada*

1. La formació continuada té per finalitat actualitzar, ampliar i millorar els coneixements, les habilitats i les aptituds dels professionals titulats de la salut davant de l'evolució científica i tecnològica, com també incentivar el treball i la motivació personal, així com davant les demandes de la societat i del mateix sistema de salut.
2. La formació continuada és obligatòria per a les professions titulades de la salut quan el Govern la consideri necessària o quan ho prevegin el conjunt de les normes col·legials. El Govern ha de fixar per via reglamentària els terminis i les condicions en els quals és necessari dur a terme una formació continuada, prèvia consulta dels col·legis professionals respectius.

Article 13. *Necessitats i contingut de la formació continuada*

1. Els col·legis professionals identifiquen les necessitats de formació, promouen i eventualment imparteixen i convaliden la formació continuada dels professionals titulats de la salut.
2. La formació continuada pot dur-se a terme tant a Andorra com a l'estranger, segons les modalitats que determini per via reglamentària el Govern en relació amb la formació continuada obligatòria referida a l'article anterior, prèvia consulta amb els col·legis professionals.

Capítol tercer. Exercici professional

Article 14. *Principis generals de les modalitats d'exercici professional*

1. Els professionals titulats de la salut poden exercir la seva professió per compte propi o aliè en els termes previstos en aquesta Llei, en els seus estatuts col·legials i en les seves normes deontològiques, i en la resta de la normativa aplicable.
2. L'exercici professional de manera simultània per compte propi i aliè queda condicionat al fet que es pugui compatibilitzar l'activitat professional en els aspectes materials, funcionals i horaris, observant les regulacions en la matèria i separant sempre els dits exercicis.
3. Els professionals titulats de la salut han d'actuar de manera coordinada, de forma que es complementin i potenciïn les activitats entre nivells assistencials i s'evitin els buits assistencials, les duplicitats i les actuacions innecessàries. Aquesta coordinació requereix l'aplicació de procediments i de protocols consensuats, amb els professionals i els col·legis professionals, sempre respectant el lliure exercici professional i l'autonomia tècnica i científica.
4. L'exercici professional, tant en l'àmbit hospitalari com sociosanitari, es desenvolupa en equips professionals. Cada equip ha de ser dirigit per un professional responsable que assumeixi les funcions d'organització de l'atenció i la supervisió de la pràctica i dels resultats de l'equip.
Dins d'un equip de professionals es poden delegar actuacions, sempre que s'estableixin les condicions de la delegació i que el professional tingui la capacitat de dur a terme l'activitat delegada.
5. L'eficàcia organitzativa dels equips requereix l'existència escrita de normes de funcionament intern i la definició d'objectius i funcions tant generals com específiques per a cada membre del mateix, així com complimentar per part dels professionals la documentació assistencial, informativa o estadística que determini el centre sanitari.
6. Les actuacions professionals s'han de centrar en la qualitat de l'atenció i en l'ús adequat i eficient dels recursos diagnòstics, terapèutics i rehabilitadors, evitant el malbaratament de recursos públics i la medicalització innecessària.
7. El Govern, prèvia consulta amb els col·legis professionals, ha d'establir un sistema d'indicadors que permeti monitorar i millorar la qualitat i la coordinació de l'atenció sanitària.

Article 15. *Exercici en centres sanitaris*

1. Als efectes d'aquesta Llei, s'entén per centres sanitaris les instal·lacions en les quals els professionals titulats de la salut desenvolupen activitats sanitàries de tipus assistencial.

2. Els centres sanitaris han d'estar degudament autoritzats pel ministeri competent en matèria de salut i complir les condicions tècniques i de funcionament que determini la normativa en cada cas. L'obtenció de l'autorització del ministeri competent en matèria de salut s'entén sense perjudici de l'obligació d'obtenir les altres autoritzacions administratives que siguin preceptives.

3. Tots els centres sanitaris han d'assegurar la cobertura adequada dels riscos derivats de la responsabilitat civil a què pugui estar sotmès el centre o servei, mitjançant la contractació, l'adequació i la vigència de les pòlisses d'assegurança corresponents.

A la vegada i independentment de l'anterior, tots els professionals sanitaris, exercents ja sigui per compte propi o per compte aliè, han de tenir vigent una assegurança de responsabilitat civil professional que cobreixi els riscos derivats de la seva activitat professional.

4. Els centres sanitaris revisaran que els professionals sanitaris de la seva plantilla compleixen els requisits necessaris per exercir la professió d'acord amb allò previst en aquesta Llei i en les altres normes aplicables, entre ells la titulació i altres diplomes, certificats o credencials professionals dels mateixos. Els centres disposaran d'un expedient personal de cada professional, en què es conservarà la seva documentació i al qual l'interessat tindrà dret d'accés.

5. La titularitat dels centres sanitaris pot recaure en una o diverses persones físiques o en una persona jurídica. Si la titularitat del centre recau en una o diverses persones físiques, aquestes persones han de disposar de l'autorització d'exercici professional corresponent i han d'estar col·legiades en règim d'exercent per compte propi en el col·legi professional que correspongui. Si la titularitat del centre recau en una persona jurídica, l'òrgan d'administració ha d'estar compost, com a mínim, per una persona física autoritzada per a l'exercici de la professió de la salut que s'exerceix al centre. En el cas que en el centre sanitari s'hi desenvolupin diverses professions, l'òrgan d'administració ha d'estar compost, com a mínim, per una persona física autoritzada per a l'exercici de cada una de les professions titulades de la salut que s'exerceixen al centre. En ambdós casos, el professional responsable ha d'estar col·legiat en règim d'exercent per compte propi en el col·legi professional que correspongui. Excepcionalment, atenent criteris d'experiència, de qualificació, o de reputació professional i empresarial dels professionals titulats concernits, o també d'acord amb les necessitats sectorials del Principat d'Andorra, el Govern, mitjançant habilitació especial per decret, pot autoritzar que actuï com a professional responsable una persona col·legiada en règim d'exercent per compte aliè en el col·legi professional que correspongui.

6. Com a excepció del que estableix l'apartat anterior, els centres hospitalaris, sociosanitaris o altres establiments que estiguin jeràrquicament organitzats no requereixen un professional responsable per a cada especialitat sempre que hi hagi un director assistencial responsable de l'atenció sanitària que ofereix el centre, el qual ha de formar part de l'òrgan d'administració si la titularitat del centre o establiment recau en una persona jurídica.

7. El professional responsable ha de garantir el compliment de la normativa general, de la sanitària i de la col·legial en la seva globalitat, i les normes deontològiques. També ha de garantir el respecte de les decisions i actuacions professionals i de les altres funcions que li siguin pròpies, en virtut de la normativa específica aplicable a cada cas, sense que això eximeixi la resta de professionals titulats del compliment de les seves obligacions.

8. El titular del centre sanitari és responsable de posar a disposició dels professionals els elements físics i organitzatius necessaris per al correcte desenvolupament del servei.

9. Quan la persona jurídica titular del centre sanitari estigui integrada per persones que no siguin professionals titulats de la salut, aquestes persones no poden interferir en la direcció tècnica de l'establiment ni en cap altra tasca vinculada a l'exercici professional.

10. Les disposicions anteriors no són d'aplicació a les oficines de farmàcia, les condicions de titularitat de les quals queda sotmesa a la normativa sectorial que resulti d'aplicació.

11. Sense perjudici d'altres autoritzacions o tràmits administratius que imposa la legislació vigent, el Govern, prèvia consulta amb els col·legis professionals, estableix per reglament les línies bàsiques per a l'exercici professional en els centres sanitaris i en les oficines de farmàcia, així com els requisits mínims que han de reunir les seves instal·lacions, el personal, la formació i les funcions dels professionals.

Article 16. *Exercici per compte aliè*

1. L'exercici professional per compte aliè és aquell que s'efectua en virtut d'una relació laboral assalariada amb un centre, una institució sanitària, una persona física o una persona jurídica, tant pública com privada.

2. El professional assalariat exerceix la professió per compte aliè i disposa de les autoritzacions administratives pertinents, i ha d'estar col·legiat com a membre exercent per poder exercir la professió en la modalitat assenyalada.

3. El professional assalariat està vinculat amb l'empresari per un contracte de treball en règim laboral formalitzat per escrit. El contracte ha de fixar detalladament les condicions laborals, la duració, l'abast, les condicions econòmiques i altres aspectes d'acord amb la legislació vigent. El contracte laboral ha de respectar la llibertat i independència del professional assalariat en l'exercici de la professió, així com la seva dignitat professional, i l'actuació empresarial no pot envair l'autonomia tècnica del professional.

4. Els professionals titulats assalariats són plenament i personalment responsables, davant el seu empresari i els usuaris dels serveis, de les gestions i actuacions que duguin a terme. Responen de forma individual del degut respecte de les normes deontològiques i disciplinàries del col·legi del qual depenen en totes les seves actuacions professionals i han d'assumir la seva pròpia responsabilitat quan sigui procedent.

Aquests professionals sanitaris estan obligats a exercir la professió, o a desenvolupar el conjunt de les funcions que tinguin assignades, amb lleialtat, eficàcia i observança dels principis tècnics, científics, professionals, ètics i deontològics que siguin aplicables.

5. Els honoraris a càrrec del client es meriten a favor del titular de l'empresa, encara que les actuacions siguin efectuades pels professionals assalariats. Inversament, l'empresari, titular del centre, respon personalment de les remuneracions degudes als professionals assalariats, encara que el client deixi d'abonar-li els honoraris, salvat pacte en contrari.

6. Els professionals sanitaris també estan obligats a mantenir degudament actualitzats els coneixements i les aptituds necessaris per a l'exercici correcte de la professió o per al desenvolupament de les funcions que corresponguin a la seva titulació. Els titulars dels centres sanitaris han de vetllar perquè els professionals sanitaris assalariats compleixin aquesta obligació.

Article 17. *Exercici per compte propi*

1. L'exercici per compte propi es du a terme amb total independència i autonomia, col·lectivament o individualment, mitjançant l'agrupació del professional en qualsevol de les formes lícites en dret, inclosa la societat civil o mercantil, i en el respecte de la normativa vigent per als establiments i/o centres sanitaris.

2. L'agrupació o societat ha de tenir com a objecte exclusiu l'exercici de la professió titulada, tret dels centres sanitaris multidisciplinaris. Els seus estatuts o normes de funcionament han de preveure mecanismes adequats per impedir que els socis que no són professionals titulats exercent tinguin accés a la documentació que està coberta pel secret professional.

3. L'agrupació o societat s'ha de constituir per escrit, i s'ha d'inscriure en el Registre especial de despatxos col·lectius que ha de portar cada col·legi professional, amb independència de la inscripció com a col·legiat de cada membre.

4. Els professionals que exerceixen per compte propi desenvolupen les seves funcions mitjançant un contracte civil o mercantil de prestació de serveis amb el client.

5. L'actuació professional dels membres integrants d'un centre col·lectiu està sotmesa a les normes deontològiques i disciplinàries del col·legi corresponent. En responen personalment el membre o els membres que intervinguin en l'afer, però el deure de secret professional, així com les eventuais incompatibilitats que afectin qualsevol dels seus integrants i la prohibició d'actuar d'acord amb la llei vigent, s'estén a la totalitat dels membres del centre col·lectiu.

6. Sense perjudici de la responsabilitat civil que pugui tenir el centre col·lectiu d'acord amb el règim jurídic general que correspongui a la forma d'agrupació utilitzada, la responsabilitat civil professional davant el client s'estén amb caràcter personal i solidari a tots els membres del despatx col·lectiu que hagin tingut intervenció directa en l'afer.

Article 18. *Registres professionals col·legials*

1. Cada col·legi ha de portar i tenir al dia un registre dels seus col·legiats en exercici professional per compte aliè o per compte propi, amb independència de la inscripció dels seus col·legiats com a membres.

2. Cada col·legiat té el deure de sol·licitar personalment la inscripció en el registre professional que li correspongui i ha de comunicar les altes i les baixes que es produeixin, i és responsable disciplinàriament de la infracció d'aquesta norma.

3. Els registres han de contenir, com a mínim, la informació i la documentació corresponent sobre la modalitat d'exercici professional, la identificació del centre i la seva composició, les activitats professionals que s'hi desenvolupen, les altes i baixes i qualsevol altra informació que precisin la normativa que resulti aplicable o els estatuts col·legials vigents.

Article 19. *Secret professional*

1. Els professionals titulats de la salut estan obligats a respectar el secret professional.

2. S'entén que el secret professional és el principi moral i jurídic que situa el professional titulat de la salut en l'obligació i en el dret de no revelar cap fet, document o situació dels quals tingui coneixement per raó de l'exercici de la seva professió. Per aquest motiu, no pot ser obligat a declarar en relació amb aquests mateixos fets, documents o situacions. Aquesta obligació es fa extensiva als fets que el professional titulat de la salut conegui en la condició de membre de la junta de govern del col·legi que correspongui o com a assalariat.

3. El secret professional, que és un deure del professional titulat de la salut i un dret de l'usuari del sistema sanitari, només es pot aixecar en els casos establerts legalment, quan el professional sigui autoritzat de manera expressa per l'usuari del sistema sanitari o els seus hereus o, excepcionalment, per una decisió motivada de la junta de govern del col·legi que correspongui a petició del professional interessat, en els supòsits en què el manteniment del secret pugui perjudicar de forma notòriament injusta i greu el mateix professional, l'usuari del sistema sanitari o un tercer, i alhora no comporti un perjudici d'entitat equiparable a l'usuari del sistema sanitari.

4. El professional titulat de la salut és també responsable del respecte del secret professional per part de qualsevol de les seves persones assalariades o estudiants en pràctiques, ja siguin professionals titulats de la salut o no.

5. Les disposicions anteriors s'entenen sense perjudici del que preveu la Llei de drets i deures dels usuaris i dels professionals del sistema sanitari i sobre la història clínica.

Article 20. *Intervenció, continuïtat assistencial i substitució del professional titulat de la salut*

1. La intervenció dels professionals titulats de la salut s'efectua quan es fa necessària o quan l'usuari del sistema sanitari la sol·licita.

2. Els professionals titulats de la salut han d'informar els seus pacients i han de procurar vetllar per la continuïtat del seu tractament. Tanmateix, per motius personals o professionals, poden no dur a terme o interrompre el tractament d'un pacient. En aquest cas, han d'avisar la persona interessada i transmetre al nou professional designat les informacions i els documents necessaris i útils per al seguiment eficaç del

tractament, en els terminis i en la forma indicats per la normativa aplicable i pel col·legi corresponent, si existeix.

3. Les relacions entre els professionals titulats de la salut i l'usuari del sistema sanitari es regeixen per les disposicions contingudes en les lleis, els estatuts del col·legi, si existeix, el codi deontològic i les altres normes i usos que siguin aplicables.

Article 21. Publicitat

1. L'anunci i la publicitat dels serveis dels professionals titulats de la salut estan permesos en les condicions que regulin els estatuts del col·legi del qual depenen, seguint els principis generals previstos en aquest article i d'acord amb els estatuts, els reglaments i les normes deontològiques de cada professió.

2. Els actes de publicitat de les prestacions i serveis professionals han de ser objectius, certs i fàcilment comprensibles pel col·lectiu al qual van dirigits.

3. Qualsevol acte de publicitat que comporti una falsa expectativa o engany està prohibit.

4. Queda igualment prohibida la publicitat d'activitats professionals o de productes sanitaris i serveis que no compleixin la normativa, o quan no existeixi evidència dels seus efectes beneficiosos per a la salut de les persones.

5. Els col·legis professionals han d'establir, cada un d'ells, les normes aplicables en matèria de publicitat, les quals són de compliment obligat per als seus col·legiats.

Article 22. Participació dels professionals en la política sanitària

Els professionals titulats de la salut, mitjançant els col·legis professionals, participen en la definició i el seguiment de la política sanitària i col·laboren en l'elaboració de la normativa que els sigui aplicable mitjançant els espais o organismes de representació creats a aquest efecte.

Capítol quart. Registre de professionals sanitaris

Article 23. Règim jurídic

1. El Registre de professionals sanitaris té per finalitat inscriure tots els professionals titulats de la salut, així com els altres professionals sanitaris en els termes previstos a la Llei general de sanitat.

2. La inscripció al Registre es fa d'ofici una vegada el professional titulat de la salut ha obtingut l'autorització d'exercici de la professió titulada per l'organisme competent.

3. El Registre de professionals sanitaris està adscrit al ministeri encarregat de la salut i la seva estructura i el seu funcionament es determinen reglamentàriament en el que no estigui previst per aquesta Llei i per la Llei general de sanitat.

Article 24. Funcions registrals

1. L'òrgan encarregat del Registre verifica la legalitat del contingut dels actes objectes d'inscripció i vetlla per la protecció de dades de caràcter personal d'acord amb la normativa de protecció de dades.

2. No es pot denegar la inscripció de cap acte inscriptible que compleixi els requisits establerts per la normativa aplicable.

3. La inscripció s'ha de practicar, si no hi ha defectes que hagin de ser esmenats, en el termini màxim de quinze dies naturals a comptar de la recepció de l'expedient.

4. Contra els actes de denegació, expressa o tàcita, d'inscripció es poden interposar els recursos ordinaris establerts en la normativa vigent.

Article 25. Publicitat formal i identificació professional

1. El Registre de professionals sanitaris és públic pel que fa al nom, titulació, especialitat i localització de l'exercici. Les certificacions donen fe del contingut. La publicitat es fa efectiva mitjançant certificació del

contingut dels assentaments, per nota simple informativa, per còpia o extracte dels assentaments o per mitjans informàtics o telemàtics que s'ajustarà als requisits establerts en la normativa vigent en matèria de protecció de dades de caràcter personal.

2. A l'efecte d'identificació, el professional titulat de la salut ha de fer constar, en l'exercici de la seva activitat professional, el seu número registral.

3. Els col·legis professionals en l'àmbit de les professions titulades de la salut poden tenir accés a la informació continguda en el Registre, sempre que justifiquin que les dades sol·licitades són necessàries i proporcionals per a l'exercici de les seves competències, i respectant les garanties previstes en la normativa aplicable en matèria de protecció de dades de caràcter personal.

4. El que disposa aquest article s'entén sense perjudici de la normativa reguladora d'altres registres públics existents.

Article 26. *Baixa del Registre*

1. El professional titulat de la salut pot donar-se de baixa voluntària del Registre, mitjançant una comunicació per escrit.

2. L'òrgan encarregat del Registre pot donar de baixa, d'ofici, un professional titulat de la salut quan hagi perdut l'autorització d'exercici de la professió titulada.

3. La baixa del Registre, per qualsevol dels motius previstos als apartats anteriors, impedeix l'exercici d'una professió de la salut. El ministeri encarregat de la salut ha de notificar les baixes del Registre al col·legi professional corresponent.

Capítol cinquè. Disposicions comunes als col·legis professionals en l'àmbit de les professions titulades de la salut

Article 27. *Disposicions generals*

1. Els col·legis professionals en l'àmbit de les professions titulades de la salut són corporacions de dret públic i caràcter professional al servei dels seus col·legiats, dotats de personalitat jurídica pròpia i capacitat d'obrar plena per al compliment de les seves finalitats.

2. Els col·legis professionals es regeixen per aquesta Llei, per la Llei d'exercici de professions titulades i de col·legis i associacions professionals, pels seus estatuts i per la normativa interna restant, i s'han de relacionar amb els ministeris del Govern competents en matèria de salut, professions titulades i col·legis professionals, així com amb les altres administracions públiques quan escaigui, per les seves activitats professionals.

3. El funcionament i l'estructura interna dels col·legis professionals han de ser democràtics.

4. Els col·legis professionals es constitueixen per una durada indefinida, sense perjudici d'un acord de dissolució degudament adoptat per l'assemblea general. El seu àmbit territorial és el Principat d'Andorra.

5. Sense perjudici de la potestat del Govern de verificar l'adequació a la legalitat dels estatuts, els col·legis professionals resten habilitats, de conformitat amb aquesta Llei, per adoptar les normes d'autoregulació de la corporació i de la professió en tots els àmbits de la seva activitat. També estan facultats per dotar-se de les normes deontològiques necessàries per preservar la llibertat, la independència, la lliure i lleial competència, la dignitat de la professió que correspongui i el secret professional, així com per impedir el conflicte d'interessos i l'intrusisme professional.

6. Els estatuts aprovats i les seves modificacions s'han de trametre al Govern perquè en qualifiqui l'adequació a la legalitat, en disposi la inscripció en la secció corresponent del Registre de Professionals Titulats, Col·legis i Associacions Professionals i n'ordeni la publicació al *Butlletí Oficial del Principat d'Andorra*. Els estatuts i les seves modificacions entren en vigor a partir de la publicació al *Butlletí Oficial del Principat d'Andorra*.

Article 28. *Objecte i finalitats*

1. Els col·legis professionals tenen per objecte, d'una part, vetllar perquè l'actuació dels professionals titulats de la salut, en el seu respectiu àmbit de competències i funcions, correspongui als interessos de la societat i ofereixin progressivament una assistència sanitària de qualitat i actualitzada, i, d'altra part, dotar els col·legiats d'una institució de representació i defensa de la professió i dels interessos professionals.

2. Les finalitats essencials dels col·legis professionals són les establertes a la Llei d'exercici de professions titulades i de col·legis i associacions professionals.

3. La finalitat de representació exclusiva de la professió comprèn la negociació i la signatura dels eventuais convenis dels professionals titulats de la salut amb les administracions i entitats parapúbliques, de conformat amb la normativa que resulti aplicable.

Article 29. *Règim de col·legiació*

1. Els membres es poden col·legiar amb exercici professional, com a membre exercent, i, sense exercici professional, com a membre no exercent.

2. Els membres del col·legi professional són membres de ple dret, sense perjudici dels drets i els deures específics que es derivin de cadascun dels dos règims de col·legiació, com a membres exercent i no. La qualitat de membre del col·legi comporta la plena adhesió i subjecció als estatuts, al codi deontològic i ètic i a tots els acords dels òrgans de direcció del col·legi adoptats vàlidament.

Article 30. *Requisits de col·legiació*

1. Per ser admès al col·legi professional que correspongui és necessari, en tot cas, disposar del títol d'ensenyament superior requerit per a l'exercici de la professió de la qual es tracti i estar en plena possessió dels drets civils i polítics. En el cas dels nacionals no andorrans, s'entén referida als seus estats d'origen i de residència efectiva.

2. Per ser admès al col·legi professional que correspongui com a membre exercent cal reunir, a més dels requisits establerts en l'apartat anterior, els requisits següents:

- a) Disposar de la corresponent autorització d'exercici de la professió titulada.
- b) Disposar de la corresponent inscripció al Registre de professionals sanitaris.
- c) No trobar-se comprès en cap dels supòsits d'incapacitat per a l'exercici de la professió en esdevenir-se alguna de les circumstàncies previstes a l'article 10.
- d) No trobar-se comprès en cap de les causes de pèrdua de col·legiació d'acord amb l'article 31 per a l'exercici de la professió o de prohibició de l'exercici de la professió.
- e) No trobar-se comprès en cap de les causes d'incompatibilitat d'acord amb l'article 11 per a l'exercici de la professió o de prohibició de l'exercici de la professió.
- f) Haver adreçat una sol·licitud escrita completa a la junta de govern del col·legi amb la documentació obligatòria corresponent i indicada en els estatuts a aquest efecte, seguint el procediment que s'hi estableix.
- g) Abonar la quota de col·legiació, i si escau, les altres contribucions col·legials fixades pels estatuts.
- h) Tenir i mantenir vigent l'assegurança de responsabilitat civil obligatòria indicada pel col·legi.

3. Els estatuts col·legials poden supeditar l'accés a la col·legiació a l'acreditació que la persona interessada no té antecedents penals per delictes majors dolosos, ni al Principat d'Andorra ni a l'estranger, relacionats amb l'exercici de la professió.

Així mateix, els estatuts col·legials poden establir que l'admissió definitiva al col·legi com a membre exercent no es pot fer efectiva fins que la persona interessada es trobi degudament inscrita per realitzar l'activitat professional en almenys una de les tipologies de centre sanitari que figuren al registre pertinent del ministeri competent en matèria de salut.

4. Si la junta de govern té coneixement que un col·legiat exerceix la professió sense complir els requisits de col·legiació previstos per la legislació vigent, l'ha de requerir perquè regularitzi la seva situació en el termini de quinze dies hàbils, sens perjudici de les responsabilitats disciplinàries que se'n puguin derivar. En cas que no ho faci, la junta de govern ha de decidir, mitjançant resolució motivada, la suspensió del professional de l'exercici de la professió. La junta de govern ha de deixar sense efecte la suspensió quan el membre suspès justifiqui que ha regularitzat la seva situació.

Article 31. *Pèrdua de la condició de col·legiat*

1. Es pot perdre la condició de col·legiat, amb la consegüent baixa immediata del col·legi que correspongui, en els casos següents:

- a) Baixa voluntària manifestada de forma expressa a la junta de govern, sense perjudici de les obligacions professionals o corporatives pendents de compliment.
- b) Inhabilitació professional acordada per un expedient disciplinari col·legial ferm.
- c) Pèrdua dels requisits exigits per a la col·legiació.
- d) Expiració de l'autorització temporal concedida pel Govern.
- e) Sentència judicial ferma d'inhabilitació per a l'exercici professional.
- f) Impagament de la quota col·legial o de la quota de responsabilitat civil en els termes establerts en els estatuts.
- g) Defunció.
- h) Incapacitació judicial, administrativa o col·legial ferma.
- i) No haver acreditat el nivell B2 de llengua catalana en el termini legalment establert en els supòsits en que la col·legiació s'hagi atorgat de forma temporal i sotmesa a l'acreditació del requisit referit.

2. Correspon a la junta de govern del col·legi decidir la pèrdua de la condició de col·legiat, mitjançant una resolució motivada que, un cop ha esdevingut ferma, s'ha de comunicar als ministeris competents en matèria de salut i de col·legis professionals.

Article 32. *Sol·licituds de col·legiació i altes i baixes*

1. Correspon a la junta de govern del col·legi resoldre sobre les sol·licituds de col·legiació. La decisió s'ha d'adoptar mitjançant una resolució motivada.

2. Les altes i baixes que tinguin lloc al col·legi s'han de comunicar als ministeris competents en matèria de salut i de col·legis professionals.

Article 33. *Canvi de règim de col·legiació*

1. El col·legiat membre no exercent que demani el canvi a la situació de col·legiat membre exercent ha de complir els requisits de l'article 30.

2. El col·legiat membre exercent pot sol·licitar mitjançant un escrit adreçat a la junta de govern, en qualsevol moment, el canvi de situació a membre no exercent.

Article 34. *Drets dels col·legiats*

1. Els col·legiats, independentment del seu règim de col·legiació, tenen els drets següents:

- a) Participar, amb veu i vot, en l'assemblea general del col·legi, formular peticions i propostes i accedir, en condicions d'igualtat, als càrrecs col·legials, en la forma i d'acord amb els requisits que prevegin els estatuts del col·legi. El dret de veu i vot dels no exercent s'ha de definir en els estatuts col·legials, els quals poden establir un sistema de ponderació dels vots dels membres no exercent.
- b) Participar en les activitats de formació i d'oci organitzades pel col·legi corresponent i en qualsevol altre servei quan ho hagi decidit la junta de govern.

2. Els membres exercents tenen els drets següents:

- a) Demanar l'empara del col·legi quan la seva llibertat, independència o dignitat professionals són vulnerades o ignorades pels òrgans administratius o jurisdiccionals.
- b) Participar, amb veu i vot, en l'assemblea general del col·legi, formular peticions i propostes i accedir, en condicions d'igualtat, als càrrecs col·legials, en la forma i d'acord amb els requisits que prevegin els estatuts del col·legi.

Article 35. *Òrgans de govern dels col·legis professionals*

1. Els òrgans de govern dels col·legis professionals són l'assemblea general i la junta de govern, dirigida per un president.
2. La junta de govern és l'òrgan col·legial d'administració i direcció del col·legi. Els estatuts de cada col·legi han de desenvolupar el règim de convocatòria i de constitució, el funcionament i la composició de la junta de govern, així com el procediment de designació, destitució i renovació dels seus membres i la durada del seu mandat.
3. Les resolucions adoptades per la junta de govern poden ser objecte de recurs davant de la mateixa junta de govern, en el termini d'un mes natural des de l'endemà del dia que es notifiquen. La junta de govern disposa d'un termini de trenta dies hàbils per resoldre el recurs formulat. Exhausta aquesta via, es pot interposar un recurs davant de la Secció Administrativa de la Batllia, en els termes que preveu la normativa aplicable a la jurisdicció administrativa vigent en cada moment.
4. L'assemblea general és l'òrgan suprem de govern del col·legi, i es pot reunir en sessió ordinària o extraordinària. Els estatuts de cada col·legi han de desenvolupar el règim de convocatòria i de constitució, i també el funcionament i la composició de l'assemblea general.
5. Els estatuts de cada col·legi també han de regular el règim econòmic col·legial.

Capítol sisè. Règim de responsabilitat

Article 36. *Responsabilitat administrativa, civil i penal*

1. Els professionals titulats de la salut, en l'exercici de la seva professió, estan subjectes a responsabilitat administrativa.
2. Els professionals titulats de la salut, en l'exercici de la seva professió, estan subjectes a responsabilitat civil quan, per dol o negligència, danyin o lesionin l'usuari del sistema sanitari.
3. Els professionals titulats de la salut estan subjectes a responsabilitat penal pels delictes i les contravençions penals que cometin en l'exercici de la seva professió.
4. En cas que el degà del col·legi que correspongui, o la persona que el substitueixi d'acord amb la llei i els estatuts col·legials, sigui requerit per l'autoritat judicial o governativa competent per a la pràctica d'un registre en el centre sanitari en el qual exerceix el professional, s'hi ha de personar i ha d'assistir a les diligències que es practiquin, a l'efecte de vetllar per la salvaguarda del secret professional. En qualsevol cas el professional que es trobi en aquesta situació pot sol·licitar la presència del degà o de la persona que el substitueixi.

Article 37. *Responsabilitat disciplinària*

1. Amb independència de la responsabilitat penal, civil o administrativa, els col·legiats també estan subjectes a la responsabilitat disciplinària derivada de l'incompliment dels deures i les obligacions professionals que els són específics.
2. En els termes establerts en aquesta Llei i en els estatuts del col·legi que correspongui, aquest darrer exerceix, a través dels òrgans corresponents, la potestat disciplinària en relació amb els col·legiats pels actes que duguin a terme o per les omissions en què incorrin en l'exercici o amb motiu de la professió, i que infringeixin els deures i les obligacions continguts en aquesta Llei, els estatuts del col·legi o les normes deontològiques aprovades pel col·legi corresponent.

3. La responsabilitat disciplinària és independent de la responsabilitat civil, administrativa i penal en què puguin incórrer els col·legiats pels mateixos fets.

Article 38. Potestat disciplinària

1. La potestat disciplinària en relació amb els professionals col·legiats és exercida per la junta de govern del col·legi professional, constituïda en junta disciplinària, la qual es pot constituir en dos instàncies.

2. Les sancions són imposades per la junta de govern constituïda en junta disciplinària, per resolució motivada que es pren en votació secreta i amb el vot favorable de la majoria absoluta dels seus membres, excepte quan la sanció que es pugui imposar comporti la inhabilitació professional durant un període superior a tres mesos o l'expulsió del col·legi, en què la resolució s'ha d'adoptar amb el vot favorable de les dos terceres parts dels membres de la junta disciplinària.

Tanmateix, les faltes lleus poden ser sancionades per la junta de govern del col·legi i, en el seu nom, pel degà, sense cap altre tràmit que el d'audiència o al·legacions escrites del col·legiat expedientat.

3. Si en el decurs de la tramitació d'un expedient disciplinari es manifesten indicis de conductes que poden constituir una infracció penal, la junta disciplinària ho ha de fer saber a l'òrgan jurisdiccional competent i ha de suspendre la tramitació de l'expedient esmentat, la qual cosa interromp el còmput dels terminis de prescripció i caducitat fins que recaigui una resolució ferma en l'àmbit penal.

D'altra banda, quan s'estigui instruint o jutjant un procés penal pels mateixos fets que han originat o han de comportar la incoació d'un expedient disciplinari, o per altres fets que hi estiguin íntimament vinculats, s'ha d'iniciar la tramitació de l'expedient disciplinari, si no s'ha iniciat amb anterioritat, i se'n suspèn la tramitació, la qual cosa interromp el còmput dels terminis de prescripció o caducitat, fins que recaigui una resolució ferma en l'àmbit penal.

En qualsevol cas, la declaració de fets provats que pugui fer el tribunal penal és vinculant per a la junta disciplinària.

Article 39. Drets

El col·legiat que és objecte d'un procediment disciplinari té els drets següents:

- a) Dret a ser informat dels fets que se li imputen, de les infraccions que aquests fets puguin constituir, de les sancions que li puguin ser imposades, de la identitat de la persona designada com a instructor i de l'òrgan competent per imposar la sanció.
- b) Dret d'accés a l'expedient disciplinari, de conèixer l'estat de la seva tramitació i d'obtenir còpies dels documents, en els termes del Codi de l'Administració.
- c) Dret a formular al·legacions, a proposar les proves que consideri oportunes i a utilitzar tots els mitjans de defensa admesos per l'ordenament jurídic i que siguin procedents.
- d) Dret a la presumpció d'innocència i a no declarar en contra de si mateix.
- e) Dret a ser assistit i defensat per un advocat durant la tramitació de l'expedient, de lliure elecció.
- f) Dret a obtenir una resolució motivada.
- g) Qualsevol altre dret que li reconegui la Constitució o les lleis.

Article 40. Procediment informatiu

1. El procediment informatiu l'inicia la junta de govern del col·legi mitjançant l'obertura d'un expedient informatiu, d'ofici o arran d'una denúncia o una comunicació adreçada al degà o a la junta de govern, que es tramita amb respecte dels principis generals del dret.

2. El procediment informatiu sempre és previ al sancionador, excepte que s'acabi arxivat.

3. La junta de govern designa un instructor entre els seus membres per instruir l'expedient informatiu. En el cas que posteriorment s'obri un expedient disciplinari, l'instructor continuarà amb l'encàrrec.

4. La junta de govern ha de notificar per escrit al col·legiat interessat l'obertura de l'expedient i l'instructor designat, i li ha de donar una còpia de la denúncia o de la comunicació rebuda. El col·legiat disposa d'un termini de quinze dies hàbils per fer al·legacions i aportar les proves que entengui necessàries per a la seva defensa.

5. La junta de govern, a proposta de l'instructor, decideix si archiva l'afer o bé si hi ha indicis suficients per obrir un expedient disciplinari.

6. En contra de la resolució de la junta no es pot interposar recurs, tret del qui presenta la queixa quan tingui la qualitat de part.

Article 41. Procediment disciplinari

1. El procediment disciplinari l'inicia la junta de govern del col·legi mitjançant la incoació d'un expedient disciplinari, d'ofici o arran d'una denúncia o una comunicació adreçada al degà o a la junta de govern, o en seguiment d'un procediment informatiu, que es tramita amb respecte dels principis generals del règim sancionador.

2. La junta de govern designa un instructor entre els seus membres per instruir l'expedient i formular, en el termini màxim de dos mesos per a les faltes lleus, de tres mesos per a les faltes greus i de quatre mesos per a les faltes molt greus, el plec de càrrecs corresponent, que ha d'incloure els fets imputats, amb expressió de les infraccions presumptament comeses i de les sancions que siguin aplicables.

3. La junta de govern ha de notificar per escrit al col·legiat expedientat la incoació de l'expedient, l'instructor designat i el plec de càrrecs. El col·legiat expedientat disposa d'un termini de deu dies hàbils per fer al·legacions i sol·licitar, si és el cas, la pràctica de les proves que entengui necessàries per a la seva defensa.

Contestat el plec de càrrecs o transcorregut el termini sense fer-ho, l'instructor pot practicar les proves sol·licitades que consideri oportunes en el termini d'un mes. Posteriorment, ha de donar vista de l'expedient al col·legiat expedientat, per tal que en el termini de deu dies hàbils formuli les conclusions que estimi convenients.

4. La junta de govern es constitueix llavors en junta disciplinària de primera instància, sota la presidència del degà i de la qual no pot formar part l'instructor designat.

La junta disciplinària de primera instància ha de dictar en el termini de dos mesos la resolució corresponent, la qual ha de ser motivada i no pot incloure fets diferents dels que han fonamentat el plec de càrrecs, sense perjudici de la valoració jurídica que se'n faci. Si la resolució és sancionadora, s'han de determinar amb precisió les infraccions comeses, els preceptes en què estan tipificades i les sancions imposades.

La resolució s'adopta amb el vot favorable de la majoria o de les dos terceres parts dels membres de la junta disciplinària de primera instància, d'acord amb l'apartat 2 de l'article 38, excepte el de l'instructor designat. El degà disposa de vot diriment en cas d'empat.

5. Contra la resolució dictada per la junta disciplinària de primera instància es pot interposar un recurs davant la junta disciplinària de segona instància, dins el termini d'un mes des de l'endemà del dia de la notificació de la resolució.

La junta disciplinària de segona instància es constitueix amb un mínim de dos col·legiats, nomenats per la junta de govern i que no han format part de la junta disciplinària de primera instància ni han estat designats instructors de l'expedient.

La junta disciplinària de segona instància, que és presidida pel col·legiat amb més antiguitat en l'exercici de la professió, ha de dictar en el termini de dos mesos la resolució corresponent, la qual ha de ser motivada.

La resolució s'adopta amb el vot favorable de la majoria o de les dos terceres parts dels membres de la junta disciplinària de segona instància, d'acord amb l'apartat 2 de l'article 38. El president disposa de vot diriment en cas d'empat.

6. Els col·legiats designats com a membres de la junta disciplinària no es poden inhibir, llevat de causa justificada que el degà aprecia. La manca d'assistència o de compliment de les funcions per a les quals han estat designats constitueix una infracció col·legial greu.

Els membres de la junta disciplinària també poden ser recusats i, en cas que així sigui, resol el degà.

7. La resolució de la junta disciplinària de segona instància exhaureix la via administrativa i pot ser impugnada davant la Secció Administrativa de la Batllia en els termes que preveu la normativa aplicable a la jurisdicció administrativa vigent en cada moment.

8. La junta de govern ha de notificar al ministeri encarregat de la salut la incoació d'un expedient disciplinari, la resolució de la junta disciplinària de primera i de segona instància i les sentències judicials fermes de la secció administrativa corresponent.

Article 42. *Mesures provisionals*

1. La junta disciplinària pot acordar, mitjançant una resolució motivada i amb l'audiència prèvia de la persona interessada, la suspensió cautelar de l'exercici de la professió del col·legiat contra el qual se segueix un expedient disciplinari, tenint en compte la gravetat dels fets comesos i les circumstàncies que concorrin.

2. La suspensió de l'expedient disciplinari per prejudicialitat penal no impedeix el manteniment de les mesures cautelars adoptades, sempre que no siguin incompatibles amb les que s'adoptin en el procés penal.

3. El període de suspensió cautelar no pot ser superior al de la sanció que pugui ser imposada per la infracció presumptament comesa, i el temps transcorregut s'ha de tenir en compte a l'efecte de computar el període de l'eventual sanció d'inhabilitació professional que es pugui imposar al terme de l'expedient disciplinari.

Article 43. *Tipus d'infraccions*

1. Són infraccions les accions i omissions, voluntàries o imprudents, contràries a la normativa legal o reglamentària tipificades i establertes com a tals per aquesta Llei, relacionades amb l'exercici de la professió titulada.

2. Les infraccions comeses pels professionals titulats de la salut es classifiquen com a molt greus, greus o lleus, tenint en compte la importància, la transcendència o la intencionalitat, així com les circumstàncies concurrents.

Article 44. *Infraccions professionals*

1. Són infraccions professionals molt greus:

a) L'exercici de la professió sense estar en possessió del títol d'ensenyament superior en l'àmbit de la professió interessada, requerit per a l'exercici de la professió.

b) La condemna ferma per la comissió d'un delictes dolós, en qualsevol grau de participació, que es produeixi com a conseqüència de l'exercici de la professió.

c) L'exercici de la professió en un supòsit d'inhabilitació professional o de suspensió cautelar, o en un supòsit d'incapacitat o de prohibició d'exercir la professió.

d) L'exercici de la professió sense haver obtingut l'autorització d'exercici de la professió titulada per part del Govern.

e) L'exercici de la professió sense estar registrat al Registre de professionals sanitaris.

f) L'incompliment dels deures o de les obligacions professionals establerts en aquesta Llei o en els estatuts del col·legi, quan en resulti un perjudici greu per als usuaris del sistema sanitari.

g) La vulneració del deure de secret professional.

h) L'encobriment dels actes d'intrusisme o d'exercici il·legal de la professió, així com de les actuacions professionals irregulars.

- i) L'incompliment de l'obligació de contractar una assegurança que cobreixi els riscos de responsabilitat en què es pugui incórrer arran de l'exercici de la professió, en els termes establerts en els estatuts del col·legi.
- j) La no participació en el servei de permanència sanitària que estableixi la normativa vigent.
- k) L'incompliment de les normes deontològiques aprovades pel col·legi i que són essencials en l'exercici de la professió.
- l) Percebre comissions, avantatges materials i/o gratificacions d'altres professionals.
- m) La comissió de dos infraccions professionals greus, encara que siguin de distinta naturalesa, sempre que es cometin dins el període d'un any des de la primera de les infraccions i que l'autor hagi estat sancionat per aquesta infracció.

2. Són infraccions professionals greus:

- a) L'exercici de la professió sense complir els requisits establerts en aquesta Llei, sempre que no constitueixi una infracció professional molt greu.
- b) L'incompliment dels deures o de les obligacions professionals establerts en aquesta Llei o en els estatuts del col·legi, quan no es pugui qualificar com una infracció professional molt greu.
- c) L'incompliment de l'obligació de fer saber al col·legi els actes d'intrusisme o d'exercici il·legal de la professió, així com les actuacions professionals irregulars.
- d) Els actes que tinguin la consideració de competència il·lícita o deslleial i hagin estat declarats com a tals per l'òrgan competent.
- e) Fer publicitat prohibida i actes de publicitat contravenint la normativa aplicable.
- f) No facilitar dades d'interès epidemiològic i de vigilància de la salut pública.
- g) La comissió de dos infraccions professionals lleus, encara que siguin de distinta naturalesa, sempre que es cometin dins el període de sis mesos des de la primera de les infraccions i que l'autor hagi estat sancionat per aquesta infracció.

3. Són infraccions professionals lleus:

- a) L'incompliment dels deures o de les obligacions previstos en aquesta Llei i en els estatuts del col·legi, o de les normes deontològiques aprovades pel col·legi, sempre que no constitueixi una infracció greu o molt greu.
- b) Impedir una inspecció efectuada pels agents de l'autoritat competent.
- c) L'incompliment greu i reiterat dels requeriments formulats per les autoritats sanitàries.
- d) No facilitar la documentació requerida en el marc d'una inspecció.
- e) Les infraccions establertes a l'apartat 2, quan no tinguin entitat suficient per ser qualificades com a infraccions greus o molt greus.

Article 45. Infraccions col·legials

- 1. Són infraccions col·legials les conductes previstes com a tals per aquesta Llei que fan referència a la relació de la persona col·legiada amb el col·legi i amb les altres persones col·legiades, en l'àmbit del funcionament del col·legi.
- 2. Les infraccions col·legials es classifiquen en molt greus, greus i lleus.
- 3. Són infraccions col·legials molt greus:
 - a) L'incompliment dels deures o de les obligacions establerts en aquesta Llei o en els estatuts del col·legi, quan revesteixi una gravetat especial i no sigui constitutiu d'infracció professional.
 - b) La manca de pagament de les quotes col·legials ordinàries o extraordinàries.

- c) La manca de pagament de la quota d'assegurança civil professional col·lectiva obligatòria.
- d) La realització d'actes que impedeixin o alterin greument el funcionament normal del col·legi o dels seus òrgans.
- e) Els actes, les expressions o les accions que atemptin contra la dignitat o l'honor dels professionals en l'exercici de la professió, quan revesteixin una gravetat especial.
- f) La comissió d'actes que constitueixin una ofensa a la dignitat de la professió o a les normes deontològiques que la governen, quan revesteixin una gravetat especial.
- g) La comissió de dos infraccions col·legials greus, encara que siguin de distinta naturalesa, sempre que es cometin dins el període d'un any des de la primera de les infraccions i que l'autor hagi estat sancionat per aquesta infracció.

4. Són infraccions col·legials greus:

- a) L'incompliment dels deures o de les obligacions establerts en aquesta Llei o en els estatuts del col·legi, quan no sigui constitutiu d'una infracció professional ni es pugui qualificar com una infracció col·legial molt greu.
- b) L'incompliment de les decisions o els acords adoptats pels òrgans del col·legi en matèries que afectin el seu sosteniment econòmic, sempre que no es pugui qualificar com una infracció col·legial molt greu.
- c) Els actes, les expressions o les accions que atemptin contra la dignitat o l'honor dels altres professionals en l'exercici de la professió, quan no es puguin qualificar com una infracció col·legial molt greu.
- d) La comissió d'actes que constitueixin una ofensa a la dignitat de la professió o a les normes deontològiques que la governen, quan no es pugui qualificar com una infracció col·legial molt greu.
- e) La comissió de dos infraccions col·legials lleus, encara que siguin de distinta naturalesa, sempre que es cometin dins el període de sis mesos des de la primera de les infraccions i que l'autor hagi estat sancionat per aquesta infracció.

5. Són infraccions col·legials lleus:

- a) L'incompliment dels deures o les obligacions establerts en aquesta Llei o en els estatuts del col·legi, quan no sigui constitutiu d'infracció professional ni es pugui qualificar com una infracció col·legial molt greu o greu.
- b) Les infraccions previstes a l'apartat 4, quan no tinguin entitat suficient per ser qualificades com a infraccions col·legials molt greus o greus.
- c) La desatenció o el retard en el compliment dels tràmits administratius inherents a la col·legiació i al funcionament dels serveis del col·legi, i la desatenció als requeriments i les peticions d'informació sol·licitats pel col·legi.

Article 46. *Prescripció de les infraccions*

1. Les infraccions molt greus prescriuen al cap de quatre anys, les greus al cap de dos anys i les lleus al cap d'un any. Aquests terminis es computen a partir de la data del fet causant o des de la data en què se n'hagi hagut de tenir coneixement.

2. El termini de prescripció s'interromp per qualsevol actuació col·legial efectuada amb coneixement formal de la persona interessada que s'adreça a la iniciació, la tramitació o la resolució de l'expedient disciplinari.

La interrupció deixa de tenir efecte si no s'incoa l'expedient disciplinari o queda paralitzat durant més de sis mesos per causa no imputable a la persona infractora. En aquest cas, el còmput del termini de prescripció s'inicia de nou a partir de la data de la darrera actuació que consti en l'expedient disciplinari.

3. En el cas de suspensió de la tramitació de l'expedient per causa de prejudicialitat penal, el termini de prescripció de la infracció resta suspès fins que la junta disciplinària tingui constància fefaent de la resolució ferma recaiguda en l'àmbit penal.

Article 47. Sancions

1. Les infraccions professionals molt greus poden ser objecte de les sancions següents:
 - a) Inhabilitació professional durant un període no superior a cinc anys.
 - b) Multa no inferior a 10.001 euros i no superior a 50.000 euros.
2. Les infraccions professionals greus poden ser objecte de les sancions següents:
 - a) Inhabilitació professional durant un període no superior a un any.
 - b) Multa no inferior a 1.001 euros i no superior a 10.000 euros.
3. Les infraccions professionals lleus poden ser objecte de les sancions següents:
 - a) Amonestació escrita.
 - b) Multa no superior a 1.000 euros.
4. En el cas d'infraccions professionals molt greus i greus també es pot imposar, com a sanció complementària, l'obligació de dur a terme activitats de formació professional o deontològica, quan la infracció s'hagi produït a causa de l'incompliment dels deures o les obligacions que afectin l'exercici o la deontologia professionals.
5. Si la persona que ha comès la infracció n'ha obtingut un guany econòmic, la sanció de multa es pot ampliar fins a l'import del profit obtingut.
6. Les infraccions col·legials molt greus poden ser objecte de les sancions següents:
 - a) Expulsió del col·legi, únicament per la comissió de les infraccions col·legials molt greus previstes a les lletres a) i b) de l'apartat 3 de l'article 45.
 - b) Multa no inferior a 10.001 euros i no superior a 50.000 euros.
7. Les infraccions col·legials greus poden ser objecte d'una sanció de multa no inferior a 1.001 euros i no superior a 10.000 euros.
8. Les infraccions col·legials lleus poden ser objecte de les sancions següents:
 - a) Amonestació escrita.
 - b) Multa no superior a 1.000 euros.
9. Les sancions d'expulsió del col·legi, d'inhabilitació professional i d'amonestació escrita com a conseqüència d'una mateixa infracció són compatibles amb la sanció de multa.
10. Les sancions només són executives quan la resolució que les imposa sigui ferma, pel fet de no ser susceptible de recurs administratiu o jurisdiccional.
11. El col·legi professional té competència per executar per si mateix les seves resolucions sancionadores, en els termes del Codi de l'Administració.

Article 48. Inhabilitació professional i expulsió

1. La sanció d'inhabilitació professional impedeix l'exercici professional durant el temps per al qual ha estat imposada.

Quan en una mateixa persona concorren diverses sancions d'inhabilitació successives, el termini establert en cadascuna de les sancions comença a comptar a partir del compliment definitiu de la sanció anterior.

2. La sanció d'expulsió impedeix a la persona sancionada l'exercici professional fins que hagin transcorregut quatre anys com a mínim.

Article 49. *Graduació de les sancions*

Les sancions es graduen en funció de les circumstàncies que concorren en cada cas, d'acord amb els principis generals establerts en la legislació vigent i, en concret, de conformitat amb els criteris següents:

- a) Intencionalitat.
- b) Perjudici causat.
- c) Quantia del benefici obtingut o que es pretenia obtenir.
- d) Reiteració o reincidència.
- e) Que els mateixos fets hagin estat sancionats en l'àmbit penal.

Article 50. *Prescripció de les sancions*

1. Les sancions imposades per infraccions molt greus prescriuen al cap de quatre anys; les sancions per infraccions greus, al cap de dos anys, i les sancions per infraccions lleus, al cap d'un any.

2. Les sancions que donin lloc a la inhabilitació professional per un període superior a quatre anys prescriuen un cop ha transcorregut el termini per al qual va ser imposada la sanció.

3. El termini de prescripció de les sancions es comença a comptar a partir de l'endemà del dia en què ha esdevingut ferma la resolució que les imposa.

4. El termini de prescripció s'interromp per l'inici, amb coneixement formal de la persona interessada, de l'execució de la sanció.

La interrupció deixa de tenir efecte si l'execució resta aturada durant més d'un any per causa no imputable a la persona sancionada. En aquest cas, el còmput del termini de prescripció es torna a iniciar de nou a partir de la data de la darrera actuació que consti en l'expedient d'execució.

Article 51. *Extinció de la responsabilitat*

1. La responsabilitat disciplinària s'extingeix pel compliment de la sanció, la defunció de la persona col·legiada, la prescripció de la infracció i la prescripció de la sanció.

2. La baixa del col·legi no extingeix la responsabilitat disciplinària en què ha incorregut la persona col·legiada durant el període d'alta, però comporta l'arxivament provisional del procediment disciplinari i la suspensió eventual de la sanció imposada, la qual ha de complir-se si la persona col·legiada es torna a donar d'alta al col·legi.

Article 52. *Anotació i cancel·lació de les sancions i rehabilitació*

1. Les sancions disciplinàries es fan constar en l'expedient personal del col·legiat sancionat i l'anotació pot ser cancel·lada, a l'efecte de rehabilitació, sempre que no hagi incorregut en una altra responsabilitat disciplinària, quan hagin transcorregut els terminis de sis mesos, en el cas de les sancions d'amonestació o multa; un any, en el cas de les sancions d'inhabilitació professional no superior a sis mesos; tres anys, en el cas de les sancions d'inhabilitació professional superior a sis mesos, i quatre anys, en el cas de les sancions d'expulsió.

2. El termini de caducitat per a la rehabilitació es compta a partir de l'endemà del dia en què s'hagi complert definitivament la sanció. La cancel·lació de l'anotació, un cop complerts els terminis indicats, es pot fer d'ofici o a petició de la persona interessada.

3. La junta de govern del col·legi ha de comunicar al ministeri encarregat de la salut les sancions fermes d'inhabilitació professional o d'expulsió.

Títol II. Disposicions particulars aplicables a determinades professions

Capítol primer. Profesió de dietista-nutricionista

Article 53. *Definició i funcions del dietista-nutricionista*

1. El dietista-nutricionista és el professional expert en alimentació, nutrició i dietètica, amb capacitat per intervenir en l'alimentació d'una persona o grup de persones sanes o malaltes. Aquesta tasca la realitza tenint en compte les necessitats fisiològiques o patològiques si s'escau, i considerant l'entorn, les circumstàncies personals, socioeconòmiques i culturals dels individus, i actua des dels àmbits següents: la nutrició en la salut i en la malaltia, el consell dietètic, la investigació i la docència, la salut pública des dels organismes governamentals, les empreses del sector de l'alimentació i la restauració col·lectiva i social i, en general, amb les entitats relacionades, principalment, amb les àrees de la sanitat, l'ensenyament i el benestar social.

2. El dietista-nutricionista està capacitat per exercir la seva activitat individualment o integrant equips interdisciplinaris, per al tractament integral de les malalties, i vetllant pel benestar dels individus i fomentant l'alimentació sostenible en la societat.

3. El dietista-nutricionista és el professional més especialitzat per l'educació alimentària i nutricional en qualsevol dels camps en què és possible exercir-la.

4. El dietista-nutricionista també té la facultat d'exercir les seves funcions per requeriment d'altres especialistes o de les persones, tant sanes com amb alguna patologia, que ho requereixin.

5. Les funcions i les competències del dietista-nutricionista són les següents:

a) En clínica, elaborar pautes nutricionals adequades, específiques, genèriques i individualitzades a les situacions fisiopatològiques dels individus.

b) En salut pública i nutrició comunitària, actuant sobre la població en general, des d'entitats diverses, formant part d'un equip multidisciplinari, desenvolupar i monitorar programes de polítiques alimentàries, de prevenció, promoció, tractament i salut en general, i d'educació alimentària, i participar-hi. Aquesta funció també inclou la participació en la planificació, la programació, l'execució i l'avaluació dels serveis de salut.

c) En restauració col·lectiva, participar en la gestió i en l'organització i vetllar per la qualitat i salubritat dels aliments durant tot el procés de producció. Formar el personal del servei d'alimentació en matèria de seguretat alimentària, dissenyar i supervisar menús que busquin l'equilibri nutricional genèric o específic i valorar l'equilibri nutricional de l'oferta alimentària.

d) En la indústria, assessorar en la innovació de nous productes, assegurant un bon contingut nutricional i la seguretat alimentària, i en el màrqueting social relacionat amb l'alimentació.

e) En l'àrea docent i educativa, intervenir activament en el disseny i desenvolupament de programes de formació en matèria de nutrició i, alhora, formar part de l'equip docent, dirigits a futurs professionals de la dietètica i nutrició, als actualment titulats, a d'altres professionals de la salut, i a tota mena de col·lectius sans i vulnerables.

f) En investigació i recerca, participant i dissenyant intervencions destinades a ampliar els coneixements propis, cercar solucions a problemes o situacions en l'àmbit de la salut, millorar els mètodes i les tècniques per augmentar el nivell de qualitat de l'atenció en dietètica i nutrició dels usuaris del sistema sanitari, i participar i col·laborar en equips de recerca col·lectius i multidisciplinaris en l'àrea de l'alimentació, la nutrició i la salut, sobre la base de l'evidència científica.

g) Formar part d'equips multidisciplinaris que tinguin l'objectiu d'actuar o intervenir, avaluar i prendre decisions en l'alimentació d'individus o de la societat en general.

h) I qualsevol altra funció que requereixi l'actuació d'un professional especialitzat en dietètica i nutrició i pautes nutricionals individualitzades en qualsevol altra àrea o ciència.

6. Són dietistes-nutricionistes habilitats per exercir al Principat d'Andorra, i els correspon en exclusiva aquesta denominació, les persones que consten degudament inscrites al Col·legi Oficial de Dietistes i Nutricionistes d'Andorra com a membres exercents.

Article 54. *Requisits de titulació per a l'exercici de la professió de dietista-nutricionista*

Per accedir a l'exercici de la professió, els dietistes-nutricionistes han d'estar en possessió d'una titulació d'ensenyament superior del, com a mínim, nivell 6A del Marc andorrà de qualificacions (MAQ) en l'àmbit de la dietètica i nutrició humana.

Capítol segon. Professió de farmacèutic

Article 55. *Definicions i funcions del farmacèutic*

1. El farmacèutic és el professional expert del medicament que s'integra al sistema d'atenció de la salut i aporta tot el seu coneixement assistencial i farmacoterapèutic. També aporta els seus coneixements en la indústria farmacèutica, química, cosmètica, veterinària o alimentària gràcies a les habilitats tècniques, de lideratge i de gestió, així com a la recerca científica especialitzada.

2. Corresponen als farmacèutics les activitats dirigides a la producció, conservació, distribució i dispensació dels medicaments, així com la col·laboració en els processos analítics, farmacoterapèutics, i de vigilància de la salut pública, recerca i gestió.

3. En concret, els farmacèutics estan capacitats per desenvolupar la seva professió en:

- a) L'àmbit comunitari: oficines de farmàcia, dipòsits de medicaments, centres sanitaris per a assessorament farmacoterapèutic.
- b) L'àmbit hospitalari: especialitats hospitalàries (farmàcia hospitalària, bioquímica clínica, microbiologia clínica, anàlisi clíniques, immunologia, radiofarmàcia).
- c) La indústria farmacèutica, cosmètica, veterinària o alimentària.
- d) Laboratoris d'anàlisi.
- e) Gestió sanitària.
- f) Activitats d'educació i de recerca.

4. El farmacèutic exerceix les seves funcions comunitàries en coordinació amb la resta de professionals de la salut i les institucions sanitàries i sociosanitàries.

5. Són farmacèutics habilitats per exercir al Principat d'Andorra, i els correspon en exclusiva aquesta denominació, les persones que consten degudament inscrites al Col·legi Oficial de Farmacèutics d'Andorra com a membres exercents.

Article 56. *Requisits de titulació per exercir la professió de farmacèutic*

1. Per accedir a l'exercici de la professió, els farmacèutics han de disposar d'una titulació oficial d'ensenyament superior en farmàcia del, com a mínim, nivell 7 del Marc andorrà de qualificacions (MAQ).

2. Per exercir les funcions a les quals es refereix la lletra b) de l'apartat 3 de l'article anterior, cal estar en disposició de la titulació d'especialista corresponent.

Capítol tercer. Professió de fisioterapeuta

Article 57. *Definicions i funcions del fisioterapeuta*

1. El fisioterapeuta és el professional expert en la prevenció, el diagnòstic i el tractament de fisioteràpia dirigit a la millora i la recuperació de les funcions motores i del moviment, l'alleujament de les síndromes doloroses i el tractament i la prevenció de les alteracions físiques associades a malalties, lesions i altres disfuncions, de forma manual o instrumental.

2. En l'exercici de les seves funcions, el fisioterapeuta du a terme les activitats següents:

a) En matèria de reeducació, en relació amb un òrgan, una funció, un sentit o un membre del cos humà o en relació amb els diversos impediments físics i seqüeles que poden afectar una persona, mitjançant l'ús de les tècniques i els actes següents:

- Teràpia manual (Massatges, drenatge limfàtic manual).
- Postures i actes de mobilització articular.
- Mobilització manual de totes les articulacions, incloent-hi les maniobres de força, com són les manipulacions vertebrals i les reduccions de desplaçaments ossis, sempre que disposi d'una acreditació i/o una formació adequades.
- Elongacions vertebrals per traccions mecàniques (de forma manual o elèctrica).
- Estiraments musculotendinosos.
- Mecanoteràpia.
- Realització i aplicació de contencions flexibles, adhesives o no, d'aparellatge temporal de reeducació i d'aparells posturals.
- Relaxació neuromuscular.
- Electrofisioteràpia: aplicacions de corrents elèctrics amb corrent continu o galvànic, amb galvanització, d'electròlisi medicamentosa, corrent d'electroestimulació antiàlgica i excitomotora. Utilització de les ones mecàniques (infrasons, vibracions sonores, ultrasons, ones de xoc, electròlisi percutània intratissular). Utilització d'ones electromagnètiques (ona curta, ona micromètrica, infraroig, UV, magnetoteràpia, diatèrmia).
- Aplicació d'agulles de punció seca i acupuntura, sense injecció de producte químic, sempre que disposi d'una acreditació i/o una formació adequades.
- Aplicació d'agulles amb injecció intradèrmica (mesoteràpia, teràpia neural), sempre que disposi d'una acreditació i/o una formació adequades.
- Altre tècniques de fisioteràpia: termoteràpia i crioteràpia, excloent tot procediment que pugui provocar alguna lesió dels teguments. Fisiobalneoteràpia i hidroteràpia. Pressoteràpia.

Aquestes tècniques necessiten que el fisioterapeuta prescrigui:

- Ortesis (fèrules, embenats, crosses, material de deambulació).
- Sondes intracavitàries per a les tècniques de reeducació uroginecocoloprotològica.
- En el marc de l'aplicació d'aquestes tècniques, els fisioterapeutes poden utilitzar i indicar l'ús de productes sanitaris i de medicaments que no requereixen prescripció mèdica, seguint les condicions que determini la normativa específica.

b) Sota la supervisió d'un metge prescriptor, el fisioterapeuta està habilitat per participar en la reeducació cardiovascular dels pacients afectats d'infart de miocardi recent i per procedir a traçats d'electrocardiogrames en el transcurs de les sessions de reeducació cardiovascular, la interpretació dels quals està reservada al metge prescriptor. També participa en la reeducació respiratòria i practica les aspiracions traqueals en un malalt amb traqueotomia o intubat.

c) En matèria de prevenció, de diagnòstic precoç:

- Intervencions coordinades i/o intervencions preventives amb la col·laboració d'altres membres de les professions sanitàries i socials.
- La pràctica de la gimnàstica higiènica i de manteniment.

d) Altres activitats professionals:

- Gimnàstica terapèutica.
- Tractaments estètics.
- Totes les avaluacions útils per dur a terme els tractaments mencionats a l'apartat 2, així com per garantir l'adaptació i la vigilància de les ortopèdies i dels mitjans d'assistència.
- Prendre la pressió arterial i les pulsacions en el marc dels tractaments i en el transcurs de la reeducació efectuada.
- En el transcurs d'una reeducació respiratòria, practicar les aspiracions rinofaríngees i les aspiracions traqueals en un malalt amb traqueotomia o intubat, administrar en aerosols i nebulitzacions, abans

d'efectuar tècniques de drenatge o acompanyant-les, els productes no medicamentosos o els medicaments prescrits pel metge, posar una ventilació per mascareta, mesurar el dèbit respiratori màxim i regular els paràmetres dels aparells de ventilació.

- Prevenir les úlceres per decúbit i participar en l'optimització de la higiene postural.
- Garantir la prevenció no medicamentosa de les trombosis venoses.
- Contribuir a la lluita contra el dolor i participar en les cures pal·liatives.
- En cas d'urgència i no havent-hi cap metge, el fisioterapeuta està habilitat per practicar les primeres cures d'auxili necessàries fins a la intervenció d'un metge.
- En el marc esportiu, el fisioterapeuta està habilitat per participar en la posada en funcionament dels exàmens d'aptitud per a les activitats físiques i esportives, així com en el seguiment de l'entrenament i de les competicions.
- Efectuar exàmens ergonòmics i participar en la recerca ergonòmica i la seva difusió, assessorant en el marc de la seguretat laboral.
- Fer prestacions d'assessor, docent, investigador, expert i perit en el marc de la seva ciència.
- A realitzar exploracions ecogràfiques en el marc de la seva activitat, com a tècnica d'ajuda a l'aplicació de teràpies en el tractament i seguiment.
- Els fisioterapeutes també estan habilitats a exercir totes aquelles activitats que, seguint les evolucions de les tècniques i, sempre que presenti una evidència científica, hagin estat introduïdes pel Col·legi Oficial de Fisioterapeutes d'Andorra en el si de la professió de conformitat amb la legislació vigent en cada moment.

3. Són fisioterapeutes habilitats per exercir al Principat d'Andorra, i els correspon en exclusiva aquesta denominació, les persones que consten degudament inscrites al Col·legi Oficial de Fisioterapeutes d'Andorra com a membres exercents.

Article 58. *Requisits de titulació per exercir la professió de fisioterapeuta*

Per accedir a l'exercici de la professió, els fisioterapeutes han d'estar en possessió d'una titulació oficial d'ensenyament superior en fisioteràpia del, com a mínim, nivell 6A del Marc andorrà de qualificacions (MAQ).

Capítol quart. Professió d'infermer

Secció primera. Professió d'infermer generalista i especialista

Article 59. *Definició i funcions del professional d'infermeria generalista i especialista*

1. El professional d'infermeria és el professional titulat de la salut expert en la valoració, l'anàlisi, la planificació, l'organització, la realització i l'avaluació de les cures d'infermeria, la contribució al recull de dades clíniques i epidemiològiques, les accions de prevenció i de detecció, i la intervenció en matèria de formació, d'educació i de recerca.

2. El professional d'infermeria forma part d'un equip multidisciplinari al servei de l'ésser humà, la família i la comunitat i ajuda, mitjançant els seus coneixements, el seu saber fer i el seu saber estar ètic, a promoure, mantenir i millorar l'estat de salut i a prevenir la malaltia, a més d'acompanyar en el procés de readaptació, així com en el dret a una mort digna.

3. El professional d'infermeria generalista està facultat per exercir la seva professió treballant de manera autònoma i, si escau, dur a terme activitats delegades o en col·laboració amb altres professionals titulats de la salut. La seva funció són les cures d'infermeria (preventives, curatives o pal·liatives), les quals durà a terme a través de la valoració, la recollida de dades i la formulació de problemes i diagnòstics infermers dins el procés assistencial, així com promoure la salut física i mental de les persones.

4. El professional d'infermeria especialista és un professional que està capacitat per exercir la seva professió com a especialista, amb competències avançades en un determinat àmbit de la pràctica d'infermeria. En funció de les necessitats socials i de salut del país, el Govern, per via reglamentària i prèvia consulta al Col·legi Oficial d'Infermeres i Infermers d'Andorra (COIA), pot reconèixer especialitats en matèria d'infermeria.

5. El professional d'infermeria docent és un professional que està capacitat per oferir formació a infermers i a altres professionals relacionats en l'àmbit de la salut de la població. La seva funció és educar i col·laborar en l'adquisició de nous coneixements, tant dels estudiants i professionals d'infermeria com d'altres professionals de la salut, aplicant els estàndards professionals, així com de la població en general en matèria de prevenció de la malaltia i foment de la salut.

6. El professional d'infermeria gestor és un professional que està capacitat per dirigir, liderar, planificar, organitzar, coordinar equips i participar en les diferents polítiques sanitàries. La seva funció és elaborar i planificar els recursos, els protocols i els procediments d'infermeria propis de la seva competència, en col·laboració amb altres professionals de la salut o a demanda del ministeri competent en matèria de salut.

7. El professional d'infermeria investigador és un professional que està capacitat per liderar i coordinar grups de recerca i línies d'investigació en l'àmbit de la ciència de la infermeria o en l'àmbit de la salut en general, prèvia formació en investigació, per tal de contribuir a millorar-los. Les funcions de recerca es poden dur a terme de forma autònoma o mitjançant la participació en equips de recerca col·lectiva o pluridisciplinària.

8. En el marc del seu àmbit professional, les funcions i competències pròpies o autònomes del professional d'infermeria són:

a) Les cures d'infermeria destinades al confort de la persona per mantenir la seva autonomia o compensar parcialment o totalment la manca o la disminució d'aquesta última, així com les cures en el procés de final de vida i en situacions específiques. Aquestes cures es poden dur a terme amb la col·laboració d'altres professionals de la salut, sota la supervisió infermera o prèvia delegació, si escau.

b) Fomentar estils de vida saludables, la promoció de la salut de les persones, la família i la comunitat, la prevenció de la malaltia i l'educació sanitària en els diversos àmbits del sistema de salut.

c) L'organització, la prestació i l'avaluació de cures.

d) Registrar les dades a la història clínica i garantir-hi l'accés, i permetre així gestionar els recursos adients a cada situació.

e) Implicar-se en el desenvolupament de la professió, el respecte als principis i valors ètics que guien la professió i els drets de les persones, seguint el codi deontològic professional.

f) Liderar, gestionar i fomentar el treball en equip seguint els criteris de qualitat.

g) Indicar, utilitzar i receptar l'administració dels medicaments o productes sanitaris que no estiguin subjectes a prescripció mèdica, amb les limitacions i els aspectes desenvolupats en la normativa que reguli aquesta competència. Per al desenvolupament d'aquesta pràctica, tant el professional d'infermeria generalista com l'especialista han d'acreditar la competència necessària segons quedi establert per via reglamentària.

h) Indicar, utilitzar i autoritzar la dispensació de medicaments subjectes a prescripció mèdica, conforme a la normativa que reguli aquesta competència, als protocols o les guies de pràctica clínica i assistencial, segons estigui establert, mitjançant la corresponent ordre de dispensació.

i) Administrar les vacunes previstes en el calendari vacunal i les que són tributàries de campanyes de salut i/o serveis, com Atenció al Viatger, que determini el ministeri competent en matèria de salut, sense que sigui necessària la prescripció mèdica.

j) Actuar en casos d'urgència i emergència. En cas de compromís vital de la persona i en absència d'un facultatiu, el professional d'infermeria ha d'actuar segons les seves competències i de manera proporcionada, aplicant els protocols d'urgència i emergència reconeguts internacionalment i emparats pel Consell Internacional d'Infermeria (CIE).

k) Dur a terme qualsevol altra actuació que li sigui atribuïda de manera específica per la normativa vigent.

9. Són infermers habilitats per exercir al Principat d'Andorra, i els correspon en exclusiva aquesta denominació les persones que consten degudament inscrites al Col·legi Oficial d'Infermeres i Infermers d'Andorra com a membres exercents.

Article 60. *Requisits de titulació per exercir la professió d'infermer generalista o especialista*

1. Per accedir a l'exercici de la professió, els professionals d'infermeria han d'estar en possessió d'una titulació d'ensenyament superior del, com a mínim, nivell 6A del Marc andorrà de qualificacions (MAQ) en infermeria (bàtxelor en infermeria).

2. Per exercir la professió d'infermer especialista cal disposar, a més de la titulació a la qual es refereix l'apartat anterior:

- a) D'una titulació d'ensenyament superior del, com a mínim, nivell 6B del Marc andorrà de qualificacions (MAQ) en l'especialitat que correspongui; o
- b) D'una titulació d'especialista que permeti l'exercici com a infermer especialista al país emissor de la titulació.

Secció segona. Professió de llevador

Article 61. *Definició i funcions del llevador*

1. El llevador o infermer obstètric-ginecològic és el professional responsable de proporcionar una atenció integral a la salut sexual, reproductiva i maternal de la dona, així com l'atenció a les famílies, els homes i les persones en trànsit de gènere, tant en l'àmbit de l'atenció primària i comunitària com l'especialitzada, en les vessants preventiva, de promoció i d'atenció i recuperació de la salut.

2. Per al desenvolupament de les seves funcions, el llevador du a terme les activitats següents:

- a) Liderar i dinamitzar programes de salut maternoinfantil, atenció a la dona, salut, tant sexual com reproductiva, i climateri, i participar-hi.
- b) Educació sanitària, incloent-hi el consell afectiu sexual i reproductiu a la dona, els joves i la família, promovent una vivència positiva i una actitud responsable de la sexualitat, i assessorar en matèria d'anti-concepció i prevenció de comportaments de risc per evitar i/o disminuir els embarassos no desitjats i les infeccions de transmissió sexual.
- c) Atendre la dona en el diagnòstic, el control i l'assistència durant l'embaràs, el part i el puerperi. Diagnosticar i dur a terme el control i el seguiment de l'embaràs normal.
- d) Visita, seguiment, control i realització de tècniques i procediments propis del seu àmbit, i específicament dels controls cardiotocogràfics.
- e) Obtenció de mostres biològiques específiques.
- f) Sessions de preparació al part i postpart, segons protocol específic.
- g) Assistir la dona en el procés del part normal en presentació de vèrtex i, en cas d'urgència, al part en presentació de natges incloent-hi la pràctica d'episiotomia, si fos necessària. Reconèixer i prestar cures al nadó i, en cas de necessitat, efectuar la reanimació immediata.
- h) Elaboració del pla de part en coordinació amb l'obstetres responsable.
- i) Dur a terme activitats docents dirigides a les llevadores i altres professionals de la salut, en qualsevol nivell, i formació de maneig i cura del nadó i de la mare en el puerperi i del lactant.
- j) Visites domiciliàries de seguiment i control de l'embaràs i del postpart.
- k) Prestar atenció al nounat dirigida a afavorir els processos d'adaptació i detectar precoçment situacions de risc tant a domicili com durant el primer mes de vida.

- l) Prescripció de productes sanitaris i medicaments relacionats amb l'activitat de llevador d'acord amb la normativa vigent.
- m) Dur a terme activitats de promoció i prevenció i col·laborar en les activitats d'assistència i recuperació de la salut sexual i reproductiva i del climateri de la dona.
- n) Gestionar les activitats i els recursos existents en l'àmbit de l'atenció de la salut maternoinfantil i l'atenció de la salut sexual i reproductiva.
- o) Emetre els informes necessaris i registrar de forma efectiva les activitats efectuades.
- p) Desenvolupar activitats de recerca encaminades a la millora contínua de l'activitat professional, i per tant, del nivell de salut de la dona i del nadó.

3. Són llevadors habilitats per exercir al Principat d'Andorra, i els correspon en exclusiva aquesta denominació, les persones que consten degudament inscrites al Col·legi Oficial d'Infermeres i Infermers d'Andorra com a membres exercents.

Article 62. *Requisits de titulació per exercir la professió de llevador*

Per exercir la professió de llevador, a més de la titulació a la qual es refereix l'apartat 1 de l'article 60, cal disposar:

- a) D'una titulació d'ensenyament superior del, com a mínim, nivell 6B del Marc andorrà de qualificacions (MAQ) en infermeria obstetricoginecològica (bàtxelor d'especialització en infermeria obstetricoginecològica), o
- b) D'una titulació d'especialista que permeti l'exercici com a infermer especialista al país emissor de la titulació, si la durada i el contingut de la formació són equivalents a la titulació esmentada en la lletra anterior.

Capítol cinquè. Professió de logopeda o ortofonista

Article 63. *Definició i funcions del logopeda o ortofonista*

1. El logopeda o ortofonista és el professional de la salut expert en identificar, avaluar, prevenir, diagnosticar i tractar els trastorns de la comunicació, el llenguatge oral i escrit en totes les seves dimensions, la parla, la veu i les funcions orofacials, els problemes de deglució i masticació i la cognició matemàtica, així com la sordesa.

2. Els àmbits d'actuació se centren en els retards i trastorns del desenvolupament, els trastorns neurològics i els trastorns otorinolaringològics:

- a) Sistemes Augmentatius i Alternatius de Comunicació (SAAC).
- b) Alteracions de l'articulació.
- c) Alteracions de la parla (dislàlia, disfèmia, etc.).
- d) Alteracions de la veu.
- e) Alteracions del llenguatge oral.
- f) Alteracions del llenguatge escrit (dislèxia, trastorn de la lectura, trastorn de la comprensió, disortografia, disgrafia).
- g) Alteracions del raonament matemàtic i lògic.
- h) Estimulació primerenca.
- i) Educació i/o reeducació de les alteracions auditives, sordeses.
- j) Rehabilitació dels trastorns del llenguatge i la parla d'origen neurològic, com ara les afàsies, les demències i altres malalties neurodegeneratives, adquirits genètics o congènits.

- k) Reeduació de la deglució i la disfàgia.
 - l) Paràlisis facials.
 - m) Alteracions en la memòria i l'atenció.
 - n) Musculatura orofacial.
3. En l'exercici de les seves funcions, el logopeda o ortofonista du a terme les activitats següents:
- a) Avaluacions clíniques i diagnòstiques dels trastorns de l'audició, la fonació, la comunicació i el llenguatge.
 - b) Indicació del tractament de logopèdia i del pla de rehabilitació individual.
 - c) Realització de tractaments de logopèdia aplicant les tècniques pròpies de la professió.
 - d) Disseny, avaluació i implementació d'accions de prevenció dels trastorns de la comunicació i del llenguatge.
 - e) Avaluació de l'evolució del tractament de logopèdia i de l'evolució funcional obtinguda.
 - f) Orientació i formació sanitària a l'usuari del sistema sanitari o cuidador, si escau.
 - g) Intervenció en els àmbits de la prevenció, la promoció i la prevenció de la salut pública que li són propis i en les activitats d'assessor, docent, investigador, expert i pèrit en el marc de la seva ciència.
4. Són logopedes o ortofonistes habilitats per exercir al Principat d'Andorra, i els correspon en exclusiva aquesta denominació, les persones que consten degudament inscrites al Col·legi Oficial de Logopedes d'Andorra com a membres exercents.

Article 64. *Requisits de titulació i de nivell de llengua per exercir la professió de logopeda o ortofonista*

1. Per accedir a l'exercici de la professió, els logopedes o ortofonistes han de disposar d'una titulació oficial d'ensenyament superior en logopèdia del, com a mínim, nivell 6A del Marc andorrà de qualificacions (MAQ).
2. Endemés dels requisits de titulació previstos anteriorment, els procediments de reeducació que requereixin d'un nivell de llengua específic, segons definits per via reglamentària, únicament es poden efectuar en la llengua o les llengües en què el logopeda o ortofonista va cursar el títol d'ensenyament superior corresponent o en relació amb les quals disposi del nivell C2, excepte en cas que no hi hagi un altre professional que compleixi amb els requisits anteriors per a una llengua en particular i sempre que s'informi per escrit a l'usuari del sistema sanitari d'aquesta circumstància.

En els termes i condicions que s'estableixin reglamentàriament, el Col·legi Oficial de Logopedes d'Andorra ha de portar un registre dels logopedes o ortofonistes on s'indiqui la o les llengües en què poden efectuar els procediments de reeducació referits al paràgraf anterior.

Capítol sisè. Professió de metge

Article 65. *Definició i funcions del metge*

1. El metge és el professional titulat de la salut responsable de vetllar per la plena salut individual i col·lectiva prestant els seus serveis professionals, per tal de prevenir la malaltia, guarir-la en la mesura que sigui possible i evitar el dolor.
2. El metge exerceix les seves funcions en coordinació amb la resta de professionals de la salut i les institucions sanitàries i sociosanitàries. En cap cas es pot limitar l'activitat professional i la capacitat d'actuació dels metges més enllà del que suposa la perícia exigible en les mateixes.
3. El metge contribueix al recull de dades clíniques i epidemiològiques, les accions de prevenció i de detecció de malalties, i la intervenció en matèria de formació, d'educació i de recerca.
4. Els professionals que disposen d'una formació específica en medicina general poden exercir les activitats per a les quals no es requereixi una formació especialitzada.

5. El metge especialista exerceix les activitats que requereixen un nivell d'expertesa més elevat, segons els mètodes específics de les competències de cada disciplina.
6. Per al desenvolupament de les seves funcions, el metge du a terme les activitats següents:
- a) Prestar l'atenció mèdica necessària facilitant la prevenció, el cribratge, el diagnòstic, el tractament, la rehabilitació i el seguiment de les malalties dels seus pacients, així com l'educació sanitària.
 - b) Prescriure i administrar medicaments i productes sanitaris,
 - c) Prescriure proves diagnòstiques i tractaments rehabilitadors.
 - d) Efectuar els procediments terapèutics, diagnòstics i rehabilitadors propis del seu àmbit d'actuació.
 - e) Dur a terme la coordinació amb altres metges o professionals sanitaris, així com la derivació als especialistes que esdevingui necessària, per obtenir els beneficis desitjats en el pacient.
 - f) Vetllar per l'aplicació individualitzada de protocols i recomanacions per a les condicions que requereixen atenció perllongada i contribuir al seguiment de les malalties cròniques, en col·laboració amb la resta de professionals implicats en l'atenció al pacient.
 - g) Assegurar la integració de la informació transmesa pels diferents professionals sanitaris.
7. Són metges habilitats per exercir al Principat d'Andorra, i els correspon en exclusiva aquesta denominació, les persones que consten degudament inscrites al Col·legi Oficial de Metges d'Andorra com a membres exercents.

Article 66. *Requisits de titulació per exercir la professió de metge*

Per accedir a l'exercici de la professió, els metges han d'estar en possessió d'una titulació d'ensenyament superior del, com a mínim, nivell 7 del Marc andorrà de qualificacions (MAQ) en l'àmbit de la medicina.

Capítol setè. Professió d'odontòleg

Article 67. *Definició i funcions de l'odontòleg*

1. L'odontòleg és el professional expert en la prevenció, el diagnòstic, el tractament i la rehabilitació de les anomalies i malalties bucodentals i de les estructures estomatognàtiques i annexes, incloent els teixits adjacents del cap, el coll i la boca, en els individus, tant de forma aïllada com comunitària. Aquesta disciplina també pot ser exercida pels metges especialistes en estomatologia o en cirurgia oral i maxil·lofacial.
2. Corresponen als odontòlegs les funcions següents:
- a) La prevenció, la millora, el diagnòstic, el tractament i la rehabilitació de les anomalies i malalties de les dents, la boca i les estructures estomatognàtiques i annexes, en els individus, tant de forma aïllada com comunitària.
 - b) La supervisió de l'activitat tecnicoassistencial dels higienistes, auxiliars dentals i qualsevol altre professional que pugui intervenir en l'àmbit de la seva actuació.
 - c) La realització o la prescripció del disseny, la preparació, l'elaboració, la fabricació i reparació de pròtesis dentals per part dels protètics dentals, en funció de les competències que atorgui la seva titulació i d'acord amb la normativa sectorial que resulti d'aplicació.
 - d) La realització de tractaments protètics, com prendre impressions, col·locar, ajustar o retirar pròtesis dentals de la boca.
 - e) La prescripció de medicaments i de productes sanitaris relacionats amb l'àmbit de la professió.
 - f) Les exploracions radiològiques dentals i el diagnòstic associat.
 - g) La intervenció com a assessors, docents, experts i perits en el marc de la seva ciència.

h) L'administració de productes farmacològics, anestèsics i estètics, així com l'extracció de mostres biològiques relacionades amb l'àmbit de la professió.

3. Són odontòlegs habilitats per exercir al Principat d'Andorra, i els correspon en exclusiva aquesta denominació, les persones que consten degudament inscrites al Col·legi Oficial d'Odontòlegs i Estomatòlegs del Principat d'Andorra com a membres exercents.

Article 68. *Requisits de titulació per exercir la professió d'odontòleg*

Per exercir la professió d'odontòleg, cal disposar d'una titulació d'ensenyament superior d'odontologia o de metge especialista en estomatologia del, com a mínim, nivell 7 del Marc andorrà de qualificacions (MAQ).

Capítol vuitè. Professió d'Òptics Optometristes

Article 69. *Definició i funcions de l'òptic optometrista*

1. L'òptic optometrista és un professional que desenvolupa les activitats per determinar i millorar l'estat visual de les persones.

2. Per al desenvolupament de les seves funcions l'òptic optometrista, en funció de les competències que atorgui la seva titulació, du a terme les activitats següents:

a) La realització d'exàmens visuals complets, entre els quals destaca detectar els defectes de la refracció ocular (miopia, hipermetropia o astigmatisme).

b) El desenvolupament i l'aplicació de tècniques individualitzades de rehabilitació i teràpia visual en infants i adults amb determinades alteracions visuals o que han patit malalties o traumatismes que n'han afectat les funcions visuals, sempre que hagin estat prescrites pel metge.

c) L'elaboració de programes de prevenció i manteniment de la salut visual de la població i aportar solucions d'higiene i ergonomia visual.

d) El tallat, el muntatge i l'adaptació de les lents oftàlmiques prescrites.

e) Les activitats d'assessor, docent, investigador, expert i perit en el marc de la seva ciència.

3. Són òptics optometristes habilitats per exercir al Principat d'Andorra, i els correspon en exclusiva aquesta denominació, les persones que consten degudament inscrites al Col·legi Oficial d'Òptics Optometristes d'Andorra com a membres exercents.

Article 70. *Requisits de titulació per exercir la professió d'òptic optometrista*

Per accedir a l'exercici de la professió, els òptics optometristes han de disposar d'una titulació oficial d'ensenyament superior en òptica optometria del, com a mínim, nivell 6A del Marc andorrà de qualificacions (MAQ).

Capítol novè. Professió de podòleg

Article 71. *Definició i funcions del podòleg*

1. El podòleg és el professional que diagnostica les diferents afeccions, deformacions i malalties dels peus i les tracta a través de tractaments pal·liatius, ortopèdics, físics, farmacològics i quirúrgics propis de la seva especialitat.

2. Per al desenvolupament de les seves funcions, el podòleg, en funció de les competències que atorgui la seva titulació, du a terme les activitats següents:

a) Diagnosticar, prescriure, indicar, realitzar, elaborar i avaluar qualsevol tipus de tractament podològic, ortopodològic, quiropodològic, de cirurgia podològica, físic, farmacològic, preventiu i educatiu.

b) Diagnosticar i tractar els processos vasculars i neurològics perifèrics que afecten el peu i susceptibles de tractament quiropodològic.

- c) Aplicar proves complementàries en quiropodologia, estudiar i valorar el pacient candidat a tractaments quiropodològics, efectuar protocols diagnòstics i catalogar el risc quirúrgic.
 - d) Aplicar procediments tècnics en cirurgia podològica: cirurgia unguial, cirurgia podològica de parts toves, cirurgia òssia i articular del peu.
 - e) Aplicar mètodes de reanimació cardiopulmonar i ressuscitació en casos d'emergència.
 - f) Efectuar exploracions, diagnòstics i tractaments dels tumors al peu.
 - g) Tractar les complicacions i els efectes secundaris derivats de l'aplicació de les tècniques de cirurgia podològica i quiropodològiques.
3. El podòleg utilitza els serveis de radiodiagnòstic per avaluar les patologies del peu i pot prescriure analítiques relacionades amb la patologia podològica.
4. El podòleg pot prescriure medicaments propis del seu camp d'actuació. Igualment, pot prescriure, en funció de les competències que atorgui la seva titulació, les proves diagnòstiques complementàries que siguin necessàries.
5. En el marc de les seves funcions, els podòlegs poden utilitzar i indicar l'ús de productes sanitaris i de medicaments, seguint les condicions que determini la normativa específica.
6. Són podòlegs habilitats per exercir al Principat d'Andorra, i els correspon en exclusiva aquesta denominació, les persones que consten degudament inscrites al Col·legi Oficial de Podòlegs d'Andorra com a membres exercents.

Article 72. *Requisits de titulació per exercir la professió de podòleg*

Per accedir a l'exercici de la professió, els podòlegs han d'estar en possessió d'una titulació d'ensenyament superior del, com a mínim, nivell 6A del Marc andorrà de qualificacions (MAQ) en l'àmbit de la podologia.

Capítol desè. Professions de psicòleg

Article 73. *Definició i funcions del psicòleg*

1. El psicòleg és el professional expert en l'estudi dels fets psíquics que s'expressen mitjançant els comportaments, els estats i els processos mentals. S'entén per comportaments, el conjunt de manifestacions observables de l'activitat humana; per estats, allò que afecta a les persones i les percepcions o representacions que les persones tenen d'aquest estat; i, per processos mentals, aquelles activitats que originen els comportaments i els estats mentals.
2. L'exercici de la professió de psicòleg s'articula en tres àmbits fonamentals: l'estudi del pensament i les funcions cognitives, l'estudi de les motivacions i la personalitat, l'estudi, l'avaluació, el diagnòstic i el tractament dels símptomes, trastorns i alteracions mentals.
3. El psicòleg exerceix la seva professió en el camp: de la salut, de l'educació, dels tribunals de Justícia, de lo social, del treball i les organitzacions, i de l'esport.
4. Per al desenvolupament de les seves funcions, el psicòleg du a terme les activitats següents:
- a) El disseny, execució i direcció en la investigació científica, disciplinària o interdisciplinària destinada al desenvolupament, generació o aplicació del coneixement que contribueixi a la comprensió i aplicació del seu objecte d'estudi i la implementació professional.
 - b) El disseny, execució, direcció en el control de programes de diagnòstic, prevenció, avaluació i intervenció psicològica en les diferents fases de la psicologia aplicada en el transcurs del desenvolupament de la persona.
 - c) L'avaluació, el pronòstic i el tractament de les disfuncions personals en els diferents contextos de la vida, sota criteris científics i ètics.

- d) El desenvolupament de l'ésser humà per a que sigui competent al llarg de la vida.
- e) La fonamentació i gestió de les diferents formes de rehabilitació de la persona.
- f) L'assessoria i participació en el disseny i formulació de les polítiques de salut, educació, justícia i altres àrees de la psicologia aplicada.
- g) L'elaboració de dictàmens, informes, resultats i peritatges en l'àmbit de la psicologia.
- h) Totes aquelles altres activitats professionals que se'n derivin de les anteriors i que guardin relació amb el camp de la competència del psicòleg.

5. Són psicòlegs habilitats per exercir al Principat d'Andorra, i els correspon en exclusiva aquesta denominació les persones que consten degudament inscrites al Col·legi Oficial de Psicòlegs d'Andorra com a membres exercents.

Article 74. *Requisits de titulació per exercir la professió de psicòleg*

Per accedir a l'exercici de la professió, els psicòlegs han d'estar en possessió d'una titulació d'ensenyament superior del, com a mínim, nivell 7 del Marc andorrà de qualificacions (MAQ). El primer i el segon cicle d'estudis oficials d'ensenyament superior, 6A MAQ i 7 MAQ, respectivament, han de ser en l'àmbit de la psicologia.

Capítol onzè. Professió de tècnic ortopèdic

Article 75. *Definició i funcions del tècnic ortopèdic*

1. El tècnic ortopèdic és el professional expert en dissenyar, elaborar, adaptar i dispensar ortesis, pròtesis, ortopròtesis i productes de suport destinats a pal·liar la pèrdua d'autonomia, de funcionalitat o de capacitat física de les persones usuàries.

2. Per al desenvolupament de les seves funcions, el tècnic ortopèdic du a terme les activitats següents:

- a) L'avaluació de les necessitats físiques i psicosocials del pacient, la presa de mides, el disseny i l'elaboració dels productes a mida.
- b) L'elecció del producte ortopèdic, la realització de proves, l'adaptació o la instal·lació del producte, el lliurament, el control de la tolerància per part de l'usuari i l'avaluació de l'efectivitat funcional immediata.
- c) El seguiment de l'aparell ortopèdic i la seva adaptació.
- d) Les reparacions dels productes ortopèdics.
- e) Els assessoraments en l'adequació de l'entorn i accessibilitat.
- f) Les activitats d'assessor, docent, investigador, expert i pèrit en el marc de la seva ciència.

3. La intervenció del tècnic ortopèdic es du a terme, per als productes a mida, per prescripció mèdica seguint les indicacions de la recepta. Si el producte és seriat es pot intervenir sense prescripció facultativa.

4. Són tècnics ortopèdics habilitats per exercir al Principat d'Andorra, i els correspon en exclusiva aquesta denominació, les persones que consten degudament inscrites al Col·legi Oficial de Tècnics Ortopèdics d'Andorra com a membres exercents.

Article 76. *Requisits de titulació per exercir la professió de tècnic ortopèdic*

Per exercir la professió de tècnic ortopèdic, cal disposar d'una titulació d'ensenyament superior del, com a mínim, nivell 5 del Marc andorrà de qualificacions (MAQ) en l'àmbit de l'ortopèdia.

Disposició addicional primera. Reconeixement dels col·legis professionals creats amb anterioritat a l'entrada en vigor d'aquesta Llei

1. No obstant el que preveu l'apartat 1 de la disposició derogatòria, es reconeixen com a col·legis professionals en l'àmbit de la salut els creats per llei abans de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, i que s'enumeren a continuació:

- a) Col·legi Oficial de Dietistes i Nutricionistes d'Andorra.
- b) Col·legi Oficial de Farmacèutics d'Andorra.
- c) Col·legi Oficial de Fisioterapeutes d'Andorra.
- d) Col·legi Oficial d'Infermeres i Infermers d'Andorra.
- e) Col·legi Oficial de Logopedes d'Andorra.
- f) Col·legi Oficial d'Odontòlegs i Estomatòlegs del Principat d'Andorra.
- g) Col·legi Oficial d'Òptics Optometristes d'Andorra
- h) Col·legi Oficial de Podòlegs d'Andorra.
- i) Col·legi Oficial de Psicòlegs d'Andorra.
- j) Col·legi Oficial de Tècnics Ortopèdics d'Andorra.

2. Es reconeix com a col·legi professional el Col·legi Oficial de Metges d'Andorra.

3. Els col·legis oficials enumerats als apartats anteriors resten sotmesos a les disposicions del capítol cinquè del títol I.

Disposició addicional segona. Competència del ministeri encarregat de la salut

La competència per atorgar l'autorització d'exercici d'una professió titulada de la salut i per autoritzar l'exercici de curta durada d'aquestes professions correspon al ministeri encarregat de la salut, sense perjudici de les competències en matèria d'inscripció dels professionals titulats del Registre de Professionals Titulats, Col·legis i Associacions Professionals i del servei d'inspecció en matèria de professions titulades, segons està previst a la Llei d'exercici de professions titulades i de col·legis i associacions professionals.

Disposició derogatòria única

1. A la data de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, queden derogades les normes següents:

- a) Llei 22/2014, del 16 d'octubre, de creació del Col·legi Oficial de Dietistes Nutricionistes d'Andorra.
- b) Llei 23/2012, del 18 d'octubre, de creació del Col·legi Oficial de Farmacèutics d'Andorra.
- c) Llei 4/2013, del 18 d'abril, de creació del Col·legi Oficial de Fisioterapeutes d'Andorra.
- d) Llei 24/2013, del 28 de novembre, de creació del Col·legi Oficial d'Infermeres i Infermers d'Andorra.
- e) Llei 24/2012, del 18 d'octubre, de creació del Col·legi Oficial de Logopedes d'Andorra.
- f) Llei 11/2018, del 17 de maig, de creació del Col·legi Oficial d'Odontòlegs i Estomatòlegs del Principat d'Andorra.
- g) Llei 13/2015, del 24 de setembre, de creació del Col·legi Oficial de Podòlegs d'Andorra.
- h) Llei 3/2013, del 18 d'abril, de creació del Col·legi Oficial de Psicòlegs d'Andorra.
- i) Llei 10/2016, del 28 de juny, de creació del Col·legi Oficial de Tècnics Ortopèdics d'Andorra.

2. Així mateix, a la data de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, queden derogats:

- a) Els capítols primer, segon, tercer (pel que fa als fisioterapeutes), sisè (pel que fa als logopedes), vuitè, novè i dotzè del Reglament sobre l'exercici de professions para-mèdiques i para-socials a Andorra, de data 31 de juliol del 1980.
- b) Qualsevol altra disposició de mateix rang o de rang inferior que s'oposi a les disposicions d'aquesta Llei.

Disposició transitòria primera. Adaptació estatutària

1. Els col·legis creats amb anterioritat a l'entrada en vigor d'aquesta Llei han d'adaptar els seus estatuts en el termini màxim de dos anys a comptar de la data referida.
2. Els estatuts modificats, una vegada aprovats, juntament amb la certificació de l'acta de l'assemblea, s'han de remetre al Registre de Professionals Titulats, Col·legis i Associacions Professionals, adscrit al ministeri competent en matèria de justícia, el qual, prèvia consulta al ministeri competent en matèria de salut, els ha d'inscriure en la secció corresponent, un cop s'hagi qualificat la seva adequació a la legalitat.
3. Mentre aquesta adaptació no es produeixi, els estatuts continuen vigents en allò que no contradigui aquesta Llei i s'han d'interpretar, en tot cas, d'acord amb les disposicions previstes en aquesta Llei.

Disposició transitòria segona. Professionals titulats de la salut autoritzats a exercir amb anterioritat a l'entrada en vigor d'aquesta Llei

1. Queden dispensats de l'obligació de justificar la possessió de les titulacions previstes al títol II d'aquesta Llei els professionals titulats de la salut que hagin estat autoritzats per exercir la professió abans de l'entrada en vigor d'aquesta Llei i que estiguin degudament inscrits al col·legi professional corresponent abans de la data referida.
2. Queden dispensats de l'obligació de justificar el nivell B2 de llengua catalana els professionals titulats de la salut que hagin estat autoritzats per exercir la professió abans de l'entrada en vigor d'aquesta Llei i que estiguin degudament inscrits al col·legi professional corresponent abans de la data referida, en cas que existeixi. La dispensa prevista en aquest apartat s'entén sense perjudici de l'obligació de tots els professionals titulats de la salut d'utilitzar la llengua catalana, de conformitat amb el que estableix la Llei d'ordenació de l'ús de la llengua oficial.

Disposició transitòria tercera. Normes aplicables a les sol·licituds presentades abans de l'entrada en vigor d'aquesta Llei

Les sol·licituds d'autorització d'exercici d'una professió titulada de la salut i les notificacions d'exercici de curta durada de les professions referides presentades abans de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, es continuen tramitant de conformitat amb la normativa que es trobava vigent i per l'autoritat que era competent abans de la data esmentada.

Disposició final primera. Modificació de la Llei del comerç

Es modifica l'apartat 4 de l'article 6 de la Llei 12/2013, del 13 de juny, del comerç, que queda redactat de la manera següent:

"Article 6. Capacitat

[...]

4. En cas que els serveis professionals siguin prestats per una societat, l'habilitació professional requerida l'ha de tenir, com a mínim, una persona física que formi part de l'òrgan d'administració o el director o el gerent de la societat. Tots els treballs que es duguin a terme en l'àmbit de l'activitat han de ser dirigits i signats per aquesta persona física, que constarà al Registre de Comerç i Indústria com a responsable de l'activitat, o per altres professionals que prestin els seus serveis a la societat i que comptin amb l'habilitació professional requerida.

La normativa sectorial aplicable a l'exercici de cada professió titulada pot establir que, en cas que els serveis professionals siguin prestats per una societat, l'habilitació professional requerida sigui posseïda, necessàriament, per un membre de l'òrgan d'administració. Així mateix, pot establir disposicions específiques quant a la composició de l'òrgan referit."

Disposició final segona. Desenvolupament de la Llei

S'encomana al Govern que, en el termini màxim d'un any a comptar des de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, elabori i modifiqui les disposicions reglamentàries necessàries per desenvolupar-la.

Disposició final tercera. Text consolidat

S'encomana al Govern, en els termes previstos a l'article 116 del Reglament del Consell General, que en el termini màxim de sis mesos des de l'entrada en vigor d'aquesta Llei presenti al Consell General el projecte de consolidació de la Llei 12/2013, del 13 de juny, del comerç, amb la incorporació de totes les modificacions que s'hi han efectuat.

Disposició final quarta. Entrada en vigor

Aquesta Llei entrarà en vigor l'endemà de ser publicada al *Butlletí Oficial del Principat d'Andorra*.

Casa de la Vall, 1 de desembre del 2022

Roser Suñé Pascuet
Síndica General

Nosaltres els coprínceps la sancionem i promulguem i n'ordenem la publicació en el *Butlletí Oficial del Principat d'Andorra*.

Emmanuel Macron
President de la República Francesa
Coprínceps d'Andorra

Joan Enric Vives Sicília
Bisbe d'Urgell
Coprínceps d'Andorra